

W dzisiejszym numerze zamieszczamy: „Konsekwencje kultu Piłsudskiego“.

Znamlenny głos Prof. E. Romera.

Dzisiejszy numer zawiera 10. stron.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 119.

Lwów, Czwartek 27. Maja 1926 r.

Rok XLIV. (2)

CENA NUMERU

20 gr.

PRENUMERATA:
Miesięcznie we
Lwowie 4 zł 50 gr.
Wydostawą do do-
mów i w całej
Polsce z przesył-
ką pocztową 4 zł
50 gr., zagranicą
miesięcznie 6
50 gr.

Dla urzędników
państw. i nau-
czycieli miesięc-
nie 3 zł. 50 gr.

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Wydawca: Nowa Polska Spółka Wydawnicza, Sp. z ogr. odp.

Redakcja
i Administracja
ul. Ossolińskich 18
Telefon redakcji
19,

w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla tele-
gramów: Kurjer
Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie
zwraca się
Redaktor naczelny
przyjmuje: od
1-2 w południe.
P. K. O. Nr.
153.215.

Codziennie o godz. 6-tej popoł.

Publiczne pokazy gotowania na gazie

urządza ZAKŁAD GAZOWY MIEJSKI w sali Instytutu Technologicznego przy ul. Bourlarda 5
w dniach 26, 27, 28 i 29 maja br. — Uprasza się o liczne odwiedziny. — Wstęp wolny.

1909

Co sądzi marszałek Piłsudski o wyborze na Prezydenta Rzplitej, dyktaturze, faszyzmie i reformach społecznych.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 maja.

Korespondent Wasz dowiadyuje się
ze źródeł, zbliżonych do Marszałka
Piłsudskiego, że Marsz. Piłsudski
wyraził swą zgodę na przyjęcie wy-
boru na Prezydenta Rzplitej, jeżeli
wybór ten zapadnie znaczną więk-
szością głosów. Marsz. Piłsudski
pragnie zetknąć się z ewentualnymi
innymi kandydatami. Marszałek jest
zdania, iż osiągnię z nimi porozu-
mienie co do współpracy wszystkich
stronnictw dla dobra Państwa.

Marsz. Piłsudski osobiście nie o-
diera się ani na lewicy, ani na pra-
wicy, chociaż ma u jednych i dru-
gich pewne kontakty. Uważa ho-
wie, że opiera się w swojej akcji
politycznej nie na stronnictwach, —
lecz na narodzie.

Jeżeli chodzi o punkt widzenia na

zagadnienia chwili bieżącej, to Mar-
szałek Piłsudski uważa, że **dziedzina
reform społecznych** należy otoczyć
szczególną opieką. Komunizm jako
eksperyment **nie udał się w zupeł-
ności**. Polska jest krajem ubogim,
zaś każdy eksperyment drogo ko-
sztuje.

Co do dyktatury, to nie ulega
wątpliwości, że Marsz. Piłsudski nie
wierzy zbyt w współczesne po-
kolenie (Polski i sądzi, że w zasadzie
dyktatura mogłaby się przydać, ale
ze względu na wychowanie przy-
szłego pokolenia, jest dyktaturze
przeciwny.

Marszałek jest również przeciw-
ny faszystom, ale jeżeli sam go nie
będzie stosował, to tembardziej nikt
inny.

Redator „Matina“ olśniony postacią marszałka Piłsudskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 maja.

Min. Marsz. Piłsudski przyjął dziś
powszechnie znanego „króla repor-
terów“, redaktora „Matina“, p. Sau-
erweina. P. Sauerwein, opuszczając
główną sztabu generalnego, oświad-
czył: „Rozmawiałem w swojej ka-
rierze politycznej z wielu mężami
stanu. Ale tak ciekawej i oryginalnej
postaci politycznej nie spotkałem. —
Marszałkiem Piłsudskim zostałem
poproszony ośniony“.

—XOX—

Rząd polski płaci długi zagraniczne a nawet wyprzedza terminy płatności.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 maja.

W związku z kolportowaniem
przez prasę zagraniczną wiadomo-
ściami o rzekomych trudnościach fi-
nansowych rządu polskiego, mini-
sterstwo skarbu komunikuje, że
płatna w dniu 1 czerwca b. r. rata
pożyczki Dillonowskiej w wysoko-
ści 2 milj. 90 tysięcy dolarów zo-
stała z polecenia ministerstwa skar-
bu przekazana przez Bank Polski w

drodze telegraficznej dnia 22 b. m.
do „Federal Reserve Bank“ w No-
wym Jorku na rachunek Banku
„Dillon and Comp.“

W ten sposób rząd wyprzedził
termin płatności raty o 10 dni, co
najlepiej prostuje finansowane wiado-
mości oraz wskazuje na stałą troskę
rządu o punktualne wywiązanie się
ze zobowiązań międzynarodowych.

Rozważniejsze głosy w „Piaście“ oświadczają się za marszałkiem Piłsudskim.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 maja.

Rozważniejsze głosy w „Piaście“
domagają się jednolitej uchwały klu-
bu o poparciu kandydatury Mar-
szałka Piłsudskiego na Prezydenta
Rzplitej.

Warszawa, 25. 5. (AW). Mimo
zbliżającego się terminu Zgromadze-
nia Narodowego, w Sejmie brak o-
żywienia. Jedynie PSL „Piast“ za-

powiedział na 26 b. m. posiedzenie
klubu. Możliwym jest, że „Piast“ na
tem posiedzeniu nie zajmie jeszcze
stanowiska co do kandydatur na
Prezydenta. Prawdopodobnym jest
również, że poseł Witos, przebywa-
jący od paru dni w Poznaniu, w
majątku swego brata, na posiedze-
nie to nie przybędzie.

—XOX—

Rewizja specjalnych dodatków do uposażeń.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 maja.

Premier Bartel zwrócił się do min.
skarbu, aby zarządził rewizję spe-
cjalnych dodatków do uposażeń, ja-
kie pobierają funkcjonariusze mono-
polów tytoniowego i spirytusowego,
oraz rewizję uposażeń urzędników
Banku Gospodarstwa Krajowego i
polskiej dyrekcji ubezpieczeń wza-
jemnych. Zarządzenia te mają na ce-

lu zrównanie tych uposażeń z płaca-
mi reszty urzędników państwowych.

**POPRAWA BYTU FUNKCJO-
NARIUSZÓW POLICJI PAŃSTW.**
(Telefonem od nasz. koresp.)

Warszawa, 25 maja.

Minister spraw wewn. Młodzia-
nowski na pierwszym planie swych
prac stawia poprawę bytu funkcyj-
naruszcy policji państw.

OGÓLNE ROZBROJENIE.

(Telefonem od nasz. koresp.)

Warszawa, 25 maja.

Dowódca O. K. I Warszawy, gen.
Wróblewski, wydał rozkaz złożenia
broni przez wszystkie organizacje
przypodobienia wojskowego. Roz-
kaz został już wykonany. Organi-
zacje, jak: „Sokół“, Związek Strze-
lecki i t. p. — oddały broń.

POCHOWANY PRZEZ POMYLKĘ NA CMENTARZU ŻYDOWSKIM.

(Telefonem od nasz. koresp.)

Warszawa, 25 maja.

Dziś, o godz. 16, odbyło się prze-
niesienie zwłok kaprala Macieja
Balwierza, pochowanego przez po-
myłkę na cmentarzu żydowskim, —
na cmentarz katolicki.

NOWY DOWÓDCA D. O. K. W KRAKOWIE.

Kraków. (Tel. wł.) Na stanowisko
dowódcy DOK w Krakowie po od-
wołaniu gen. Kolińskiego ma zostać
powołany pełniący obecnie obowiąz-
ki dowódcy okręgu korpusu war-
szawskiego gen. Wróblewski, b. szef
i organizator pułk. piechoty.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia
25 maja: w Warszawie 11.40 zł.; w
Krakowie 11.45 zł.; we Lwowie
11.45 zł.

Urzędowe notowania giełdy war-
szawskiej. Dolar. Transakcje: 11.00;
Sprzedaż: 11.025; Kupno: 10.975.
Tendencja utrzymana.

Zurych urzędowy: Warszawa
0.00; N. Jork 5.16 i siedm ósmych;
Londyn 25.1325; Paryż 17.2125;
Wiedeń 73.00; Praga 15.30; Włochy
19.95; Belgia 17.25; Budapeszt 72.20;
Sofia 3.74; Holandia 207 i pięć ó-
smych; Oslo 111.75; Kopenhaga
135.68 i trzy ósm.; Sztokholm
138.30; Hiszpania 75.40; Bukareszt
1.925; Berlin 123.05; Belgrad 9.115.

Pogielda nowojorska: Warszawa
9.00; Londyn 4.86 i siedm szesna-
stych; Paryż 3.3675; Wiedeń 14 i
jedna ósma; Praga 2.9625; Włochy
3.85; Belgia 3.275; Budapeszt 14 i
jedna ósma; Szwajcaria 19.35; So-
fia 0.72; Holandia 40.17; Oslo 21.67;
Kopenhaga 26.27; Sztokholm 26.77;
Hiszpania 14.56; Bukareszt 0.3825;
Berlin 23.81; Belgrad 1.765.

Konsekwencje kultu Piłsudskiego.

Jeden z najwybitniejszych profesorów Wszechnicy lwowskiej i znany zaszczytnie w Europie badacz prof. E. Romer nadesłał nam następujący artykuł, który ze względu na znamienne i wprost rewelacyjne stanowisko Szan. Autora poddyktowane głęboką troską o przyszłość Państwa zamieszczamy w całości w nadziei, że wzbudzi on duże zainteresowanie Czytelników „Kurjera Lwow.” i że hasła zawarte w wywodach prof. Romera znajdą należyty oddźwięk w kołach do których są zwrócone.

Redakcja.

„...aby pewna grupa społeczna mogła być narodem, potrzeba solidarności składających ją członków i zatarcia wielu wspomnień przeszłości”.

E. Renan: „Co to jest naród?”

Jakże daleko odbiegliśmy od metody wyznaczonej Polsce w okresie Traktatów: „Wolna ma być i potężna!”, mawiał Clemenceau. Wbrew tej dewizie, stworzyliśmy sami sobie fatalne sytuacje zewnętrzne i wewnętrzne, polityczne, społeczne i finansowe. **Wąskimi i słabymi, bo młodemu podstawił naszemu bytu państwowego wstrząsaliśmy coraz skuteczniej, tak że widmo ruiny i upadku Państwa coraz groźniej zagląda nam w oczy.** Od z górą pół roku przeżywamy ciężki kryzys finansowy, wymagający największego skupienia sił moralnych i intelektualnych i ofiarności wszystkich warstw społecznych, by uniknąć kontroli obcych, gdy w chwili względnie pomyślnej, bo jednak w trakcie sanacji **wszczynamy „z dymem pożarów i kurzem krwi bratniej” straszną wojnę domową**, w której targamy spoiwość armii, topimy autorytet Państwa, a metodem społecznym otwieramy nie po raz pierwszy, ale coraz szerszą drogę do swobodnego popisu właściwych im instynktów. **Wojna domowa, która się szańbiliśmy, ma jeszcze inne straszne piętno. Oto wszczęto ją nie tylko w porze, nie dającej żadnej nowej przyczyny niepokoju, żadnej nowej podniety do żalu czy swady, wszczęto ją z przyczyn błahych**, a może nawet z pożytków, a wszczął ją jeden z najznamienitszych twórców nowej Polski, Jej pierwszy Naczelnik. **Tragiczność sytuacji nie nie ilustruje tak dobitnie, jak zestawienie zespołu przodujących w wojnie domowej osobistości: Oto Piłsudski, naczelnik wódz, oto Rozwadowski jego szef sztabu, oto Witos, szef rządu z okresu zwycięskiej walki pod Warszawą... dziś we wzajemnej bratobójczej walce Państwo w przepaść stracił... w miejscu „cudu nad Wisłą” triumfuje szatan!**

Bezmiar nieszczęścia i groza niebezpieczeństwa, nie mogą wszakże mroczyć naszego umysłu, nie powinny być tamą dla badania przyczyn, a tem samem dla śledzenia dróg ratunku. **Należy się przeciwnie zdobyć na najwyższy wysiłek spokoju i obiektywizmu, aby dojść do prawdy.**

Otóż przedewszystkiem należy skonstatować, że **jakkolwiek wojna domowa wybuchnęła w nowej Polsce poraz pierwszy, zamach na najwyższy autorytet Państwa dokonał się już poraz drugi!** Wszakże takim zamachem był mord pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej, ś. p. Narutowicza! **To co dziś uczyniła lewica, pokazała wczoraj prawica.** Poza wszystkimi Polski granicami i na wszech kresach Polski, szalał

wtedy okrzyk radosny „**niech żyje rewolucja w Polsce**”, a **żałobny pochód**, w którym w grobowym milczeniu uczestniczyła osłupiała Warszawa, otwierał czerwony sztandar z napisem: „**niech żyje rewolucja socjalna!**”

Jeśli w tej strasznej chwili nie doszło do wojny domowej, do potopu krwi bratniej, jeśli wówczas nie stoczyliśmy się w przepaść, **zawdzięczamy to tylko stanowczemu, męznemu czynowi człowieka, który okazał, że był na swoim miejscu!**.. A może była jeszcze i inna, może jeszcze bardziej ważka przyczyna, która Polskę uchroniła wtedy od większej jeszcze hańby i ruiny? **Może już wtedy była przemoc lewicy tak wielką, że prawica nie była wogóle zdolną do rewolucji?!**

Niech mi kto nie mówi, ni z prawa ni z lewa, że zna przyczyny nieszczęścia, które się w ostatnich dniach na Polskę zwałiło. **Żadna rozumna hipoteza nie zdoła wytłumaczyć przyczyny ostatniego zamachu i wybuchu związanej z nim nieszczęsnej wojny domowej.** Ta lub owa, ostateczna przyczyna była jednak mała, była znikoma w porównaniu do rozmiarów grozy, spustoszenia moralnego i katastrofy wprost fizycznej, która w Polskę ugodziła. **Gdy jednak z tak małej iskry tak wielka wynikła pożoga, to przecież było to możliwe tylko w atmosferze przepełnionej materiałami wybuchowymi, zrodzonymi we wzajemnej nienawiści, która rozsądziła naród na dwie nawzajem się zwalczające, ha, nieznoszące się potacie.**

Oto jedno i to samo źródło złego, które raz zawiadło do mordu pierwszego zaprzysiężonego Prezydenta Rzeczypospolitej, drugi raz sprowadziło na kraj pożogę krwi bratniej. **Bez tej nienawiści, powodowanej, nieprzejednanej walki partyjnej, Polska nie byłaby dwukrotnie wstrząśnięta w swych posiadach!**

Oto wspólne źródło obu wielkich nieszczęść nowej Polski, a wszystkich jej niepowodzeń, które już nie tylko doszczętnie przekreślają Jej wielkość, ale nawet nad Jej niepodległością groźne piszą memento!

Czy w obliczu tak powszechnego i trwałego złego przyjdzie nam tylko pograżyć się w rozpacz i z opuszczonemi w niemocy rąkami patrzeć się na fale mętów, które z mroków wypłyną, nas zaleją i zmiołą?!

Tak daleko jeszcze nie doszliśmy, a **tragiczne wypadki ostatnich dni, otworzyły nam oczy na jedną potężną prawdę, której dotychczas nie znaliśmy, a której poszlaki starannie a gwałtownie zacieraliśmy** — słowem widmo prawdy nas płoszyło, ma widok prawdy zamykaliśmy oczy!

Oto dni ostatnie przekonały mnie niezbicie, że istnieje w Polsce więź, która spaja tysiące, krocie, może miliony uświadomionych, w każdym razie przygniatająca większość tych, którzy manifestują śmiało, że żyją, żyć chcą i w życiu czynnie uczestniczą... a sądzę, że **wypadki dni ostatnich otworzyły narzeczcie w Polsce oczy i uszy wszystkim!...** **Tą więzią spajającą ołbrzymią większość społeczeństwa polskiego jest kult, jest legenda Piłsudskiego!**

Nad wyraz bolesny fakt, że zamach stanu i wywołana przezeń wojna domowa, nie miały żadnej ro-

zumnej, a przynajmniej doniosłej przyczyny, nie może nam zasłaniać oczu na ów drugi fakt, że **potęga kultu Piłsudskiego była tak przygniatająca, że jej moc uczuciowa maciła pojęcie praworządności**, wywraçała poczucia obowiązku, ba kruszyła doszczętnie sumienia.

Wszak tylko rozpoznaniem dokładnem tych mocy, które oświadczyły społeczeństwem, należy tłumaczyć, że **prawowity rząd zgłosił podczas walki dymisie, że prawowity Prezydent Rzeczypospolitej abdykował**, aby kres beznadziejnemu rozlewowi krwi bratniej jak najrychlej położyć.

„Ze wszech stron czyhała na nas zdrada, widzieliśmy, że w Warszawie utrzymać się nie możemy, a jakkolwiek mieliśmy przekonanie, że każdy dzień, może przynieść poprawę sytuacji wojsk rządowych, rozumieliśmy, że **zdobywanie ponowne Warszawy, znaczyłoby długotrwałą wojnę domową z nieuniknionemi, a fatalnemi skutkami dla Państwa...** dlatego podpisaliśmy kapitulację już w Wilanowie...”

Oto sens słów, wypowiedzianych do mnie w ubiegłą środę przez najwybitniejszego przedstawiciela Rządu przeciwko któremu był skierowany zamach stanu Piłsudskiego.

Ta **wszakże decyzja nie mieściła w sobie nie samo tylko postanowienie ustąpienia przed chwilową — powiedzmy — przemocą, nie, w niej tkwiła prócz tego ukryta głęboka diagnoza psychiki społeczeństwa polskiego.**

Kapitulacja wilanowska została podpisana nie dlatego, by brakło wszelkich danych do dalszego oporu a może nawet zwycięstwa, lecz dlatego, by bratobójczej, a Państwo w ruinę rzucającej walki nie przedłużać, tembardziej, że „zdrada”, która zawisła nad pierwszym aktem wojny domowej, nie mogła być wykluczona w akcie drugim... **A więc koniec walki na całej linii! Kapitulaacja wilanowska była dyktowana głęboką miłością Ojczyzny kapitulujących, a dyktat ten obowiązuje wszystkich, którzy się zaliczają do obozu, reprezentowanego przez Rząd kapitulujący.**

Ustąpienie Rządu dotychczas prawowitego, stwarza dla strony przeciwnej stanowisko rządu „de facto”, z aż nadto zrozumiałem dążeniem do zdobycia stanowiska „de iure”.

Na tej to tak bardzo naturalnej od faktu do prawa plan sytuacji współczesnej w Polsce się załamał. **Dlaczego Piłsudski po rezygnacji Prezydenta Rzeczypospolitej nie ogłosił się Dyktatorem, pozostanie tajemnicą, utonie w sferach hipotez, tak niemal luźnie ugruntowanych, jak wszystko, co wiemy o przyczynach i pobudkach tragicznych wypadków dni ostatnich.**

Nie dociekając przeto zgoła tej powszechnie niezrozumiałej i w dziejach zapewne nieznannej anomalii, **stwierdzam nie pierwszy, i nie z jednej dopiero strony, że w danym momencie Piłsudski jest w Polsce jedynym człowiekiem, który ma władzę — nie pisana — ale wynikająca z logiki wypadków, niemniej, że z tej samej logiki jest Piłsudski do objęcia władzy w Polsce bezwzględnie zobowiązany.** **Niedość wszakże tego. Władza Piłsudskiego jest emanacją tego masowego dusz-władztwa, tego kultu narodowego, którego zdawna znane objawy, w**

dniami ostatnich w tak żywiołowy ujawniły się sposób.

Z taką masową sugestią spotykamy się w dziejach Polski po raz pierwszy. **Kiedy i w jaki sposób powstał w naszych oczach ten kult, nie wiemy, choćby dlatego, żeśmy ten kult zwalczali, a w zacieklności walki nie widzieliśmy, jak ten kult męźniał i coraz dalsze zataczał kregi.**

Biada nam, jeśli dalej w ślepotę i nienawiści trwać będziemy. **Walka z głębokim kultem szerokich mas narodu jest tępieniem, bo jest przeciwstawieniem energii kinetycznych w narodzie. Jest więc samobójstwem!**

Władza w Polsce musi zostać przekazana temu, który ją faktycznie posiada, a w tej mierze **nie ma wogóle wyboru. Nie wyobrażam sobie więc wysiłku ze strony Piłsudskiego, któryby zwołał Zgromadzenie Narodowe od wyboru jego na Prezydenta Rzeczypospolitej.**

Nie będę się też zgola zastanawiał nad środkami technicznymi, które zostaną przez Zgromadzenie Narodowe zastosowane dla osiągnięcia tego celu, tego przykazania. **Srodki muszą się znaleźć!**

Z faktu jednak samego, że Zgromadzenie Narodowe musi szukać specjalnych środków dla dokonania konieczności, dowodzi oczywiście, że zespół: **Sejm i Senat nie odpowiada poglądom i uczuciom, jakie panują w narodzie, a więc po dokonaniu tej konieczności państwowej musi się rozwiązać.** Nie wynika z tego oczywiście zgoła, by po takich przejściach dni ostatnich miała Polska być skazana na gorączkowe wybory. Nie, przynajmniej nie...!

Przebaczenia, pogodzenia, uspokojenia... Polsce gwałtem potrzeba!

Punktem wyjścia mej syntezy i diagnozy nie była postać Piłsudskiego, ciągle dla mnie tajemnicza, może dlatego, a bndząca niepokój. **Punktem wyjścia był narodowy kult Piłsudskiego.** Jeśli ten kult ogranicza się tylko do mas robotniczych, albo do warstw nastrojonych lewicowo, ale warstwy te stanowią ołbrzymią w Polsce przewagę, **jedyną na to radą jest, by Polska była lewicową.** **Może Polska wtedy nie będzie taką, jaką bym ją widzieć pragnął, ale będzie na pewno silniejszą od Polski współczesnej, od Polski dotychczasowej, która pozostawała w ciągłej ze sobą ukrytej, a nawet jawnej wojnie domowej.**

Sądzę wszakże, że powyższe założenia są fałszywe. **Istota kultu ma to do siebie, że wciska się wszędzie tam, gdzie znajduje odpowiednie podłoże emocjonalne, a stąd wynika, że kult Piłsudskiego jest ogólna narodowa cecha.** **Walka tylko wytoczona z pewnego obozu Piłsudskiemu, a prowadzona bez przebiegania w środkach, obrażając uczucia mas, uprawiających kult Piłsudskiego, — przetrzącała ich mocą uczuć, do obozu przeciwnego, lub utrudniała im mimo wszelkich innych węzłów, przynależność do obozu, który z Piłsudskim nie zawsze na przyzwolenie pozostawał stopie. Co więcej, walka z uczuciami pogłębiała ich napięcie, budziła ekstazę, a ten stan, w naszym przynajmniej społeczeństwie, raczej porywa, niż odraża...**

I tak ci sami, którzy zwalczali Piłsudskiego, pracowali dla wzrostu jego wpływów i jego potęgi! **Dziś już zapóźno z nim walczyć. Złóćcie**

broń, uszanujcie uczucia przewagi rodaków i życie dla samej pracy, dla tej radości, którą daje sam widok rosnącej budowy! Programu politycznego czy społecznego wbrew Piłsudskiemu nie zrealizujecie, bo jesteście w narodzie w uderzającej mniejszości, w budowie życia szukajcie nowych źródeł ambicji, są one nie wyczerpane, a ponieważ wierzycie, że umiecie, a nawet lepiej umiecie budować, więc na tej, na tej tylko drodze możecie kiedyś znowu zwyciężyć i na przód narodu się wysunąć.

Tymczasem jednak na pełnym przodzie narodu stoi Piłsudski, on

będzie, on musi rządzić i ponosić za swe rządy pełną odpowiedzialność... wielkie słowo!

Jakkolwiek postać Piłsudskiego jest, jak wspominałem, dla mnie tajemnicą, poznawszy rozmiar jego w narodzie kultu, nie uwierzę przemiędy, by umysł i serce jego były bez programu, by Piłsudski nie umiał rządzić... „Tantula sapientia mundus regitur!” A wszak, kto się wżarł w umysły i w serca milionów, ten „małutkiego umysłu” chyba być nie może... Im wyżej będzie Piłsudski wyniesiony, temci się bardziej oddali od tych, którzy są w pełni z nim, ale którzy są nisko, tak nisko.

że Państwu szkodzić muszą — a wszak są i tacy! Tylko Piłsudski postawiony na czele Państwa, rządzący i za rządy odpowiedzialny, dokona selekcji wśród milionów swoich wielbicieli, tylko on wyrzuci za nawias „Piłsudczyków”, myślących i działających antypaństwowo, a nawet wywoła w tych masach redukcję, bo sentyment każe wszystkim „Piłsudczykom” iść tam, gdzie jest Piłsudski, t. zn. za Państwem.

Piłsudski, wyniesiony na czoło Państwa przez cały naród, oznacza nie tylko upaństwowienie lewicy, w całości pogrążonej w jego kulcie, ale to znaczy coś jeszcze więcej, to

znaczy zapomnienie, to znaczy przebaczenie w obliczu wielkiego nieszczęścia, w obliczu przelanej gorącą miłością Ojczyzny tchnącej krwi bohaterów.

Powszechną żalobą połączmy, we wspólnej, zgodnej pracy szukajcie dróg naprawy swojej i Rzeczypospolitej. We wspólnej twórczej pracy tryszczy najsilniejsze źródła zapomnienia, którego nam tak bardzo potrzeba, by znowu stać się narodem.

We Lwowie, dnia 22 maja 1926.

PROF. E. ROMER.

—oo—

Pod znakiem czasu.

POSTĘP A LUKSUS.

Lwów, 26 maja.

Na dni od 12 do 21 czerwca zapowiedziano w Warszawie interesującą imprezę: wystawę wynalazków. Będzie to uprząstąpienie Polsce najnowszych zdobyczy wiedzy i techniki, zaznajomienie ogółu z wynalazkami powszechnego użytku, krok naprzód w kierunku przyswojenia społeczeństwu naszemu wynalazków, rozpowszechnionych już na zachodzie, a nam jeszcze prawie obcych. Jeżeli wystawa da rzeczywiste to, co zapowiadają jej aranżerowie, zbliży zapewne Warszawę do Europy i będzie miała doniosłe znaczenie dla postępu naszej cywilizacji i oswojenia z nim szerokiach mas.

Jednakże nasuwa się pewna myśl krytyczna. Czy wystawa taka, będąca wykwitem postępu techniki nowego świata, a zatem kwintesencją luksusu życia nowoczesnego, jest w Polsce w dzisiejszych jej warunkach aktualna. Czy koszt jej nie będzie przewyższał korzyści, które przysięgają głównie streszczać się będą w zdobyciach raczej moralnych niż materialnych? Czy zatem nie byłoby praktyczniej użyć tych pieniędzy

Manifestacje na cześć Marsz. Piłsudskiego

Lwów, 26 maja.

Ubiegłej niedzieli odbył się na dziedzińcu ratuszowym wiec Stronnictwa Chłopskiego, któremu przewodniczyli Więcek z Zaszkowa i Dudek z Sokolnik. Przemawiali m. l. posłowie Bryl i Wojtowicz. Zebrani w liczbie kilku tysięcy uchwalili rezolucję domagającą się wyboru Marszałka Piłsudskiego Prezydentem Państwa, rozwiązaniem Sejmu i Senatu i t. p.

Po wiecu uformowano pochód, który ruszył pod Teatr Wielki. Po przemówieniu dra Stupnickiego i kolejarza p. Langa imieniem P. P. S. zebrani udali się pod pomnik Mickiewicza, gdzie przemawiał poseł Hausner. Po przemówieniu posła Hausnera grupka podejrzanych osobników usiłowała wywołać awanturę, policja jednak ich rozprószyła, przy czem aresztowano kilku komunistów za rozrzucanie ulotek komunistycznych.

naprzykład na uruchomienie przemysłu budowlanego, czy innego, zamiast na prowadzenie radja, kin, gramofonów i urządzenie konkur-

su. Za rzucanie kamieniami i opór władzy przytrzymał: Jana Mudrego, Karola Zdebelaka, Tadeusza Cybulskiego, Michała Rzeźnika, Dawida Pecha i i. razem 13 osób.

*

Równocześnie przed nowym Uniwersytetem (Marszałkowska) zebrano się kilkuset akademików i zwolenników posła Witosa, do których przemawiali poseł Saraniecki (Płast) i poseł Prószyński (ZLN). Gdy grupa ta chciała udać się pod pomnik Mickiewicza, w ul. Kopernika doszło do starcia z kolejarzami. W starciu tem kilka osób ciężko zraniono. Akademik Jasiński za strzelanie z rewolweru został aresztowany i osadzony we więzieniu.

Policja skonsygnowana pod komendą insp. Nowodworskiego taktownie zapobiegła ekscesom — po czem zaprowadziła w całym mieście ład.

ów. Zmniejszenie bezrobocia i dostarczenie ludziom mieszkań byłoby postępowaniem bardziej pożądanym... (m.)

Rokowania polsko-niemieckie.

Berlin, (Tel. wł.)

Wznowione zostały posiedzenia komisji polsko-niemieckiej celem rozpatrzenia wzajemnych żądań co do zniżek celnych. Na czele delegacji niemieckiej stoi dyrektor depart. min. skarbu dr. Ernst, a po stronie polskiej radca handlowy poselstwa polskiego w Berlinie dr. Sokolowski. Najbliższe posiedzenie odbędzie się 26 bm. Rokowania potwać mają do końca b. m.

ROZPRAWA PRZECIW TRZMIŁEWSKIEMU.

Warszawa, (Tel. wł.) Rozprawa przeciw zabójcy Huberta Lindego przed tutejszym sądem karnym odbędzie się z początkiem czerwca.

WINA RIEDLA 452

Podrożenie cen węgla.

Warszawa, (Tel. wł.)

Wszystkie kopalnie węgla podwyższyły od 15 b. m. ceny węgla o 8%, a od 1 czerwca mają znowu podwyższyć ją o dalsza 10%. Podwyżka ta nastąpiła z żądaniem przez robotników podwyżką płac.

Najlepszą herbatę poleca F-a „ZAKOPANE” Moor & Stachowicz, Lwów, Akademicka — 24 — Sapięhy 25.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego” z 27. 5. 26.

Jan Lorain.

Królewna Otylja

NOWELA.

Przełożył z francuskiego Leon Sternikar.

Młoda dziewczyna podniosła się machinalnie z pomiędzy poduszek jedwabnych, białoliliowych, na których się opierała, pogrążona w głębokiej zadumie i zbliżywszy się do wysokiego, otwartego okna, spoglądała długo w stronę miasta, ponad ciętami królewskiego parku.

W obszernej komnacie, obitej jedwabnymi tapetami, grupa służebnic poruszała z lekka struny teorbano i lutni, napelniając całe ośmiokątne podwórce niewyraźnymi, melodiemi dźwiękami, których jednak młoda dziewczyna nie słyszała wcale, albowiem księżniczka Otylja była niema, niema od urodzenia i także głucha, gdyż te dwa kalectwa idą często ze sobą w parze. Odgródzona swym kalectwem od świata, żyła już więcej aniżeli dwadzieścia pięć lat, w ponurem odosobnieniu, bez żadnych innych stosunków z ludźmi, prócz kilku niewyraźnych gestów, które z czasem zrozumieli ci, co jej usługiwali.

Młoda księżniczka smutna była w swej długiej sukni z jedwabnej ma-

terji niebieskiej, przetykanej złotem, lub w jedwabnej szacie fioletowej, na której widniały haftowane zielone potwory (były to jej ulubione kolory); była tak smutna, że nigdy nie widziano uśmiechu na jej ustach, a jej duże oczy, koloru martwej wody, w których nie odbijała się żadna myśl, ani żadne marzenie, błyszczały pod jej pięknymi powiekami, mglistym blaskiem fałszywych klejnotów.

Była ona najstarszą córką króla Sycylii, biedna kaleka, urodzona z małżeństwa między kuzynostwem ze smutnego małżeństwa, zawartego z pobudek politycznych, a przyścisła jej na świat sprawiło, że król oddał małżonkę z dworu.

Król nie lubiał tej księżniczki, której spojrzenia krążyły zawsze daleko, a usta były nieme, której martwa i pogodna piękność nie ożywiała się nigdy. Zarządził by się wychowywała w ustronnej części pałacu, która odtąd była zamknięta dla wszystkich dworzaków, a głębokie cienie ogrodowego parku otaczały i ukrywały przed oczami ciekawych ustronną wieżycę zamkową z różowego marmuru, w której łagodna jak anioł, królewna wyrosła i poczyniła z wolna wędznąć wpośród licznych orszaku próżniących służebnic.

Turnieje rycerskie i miłosne zabawy na dworze, a w braku tak świetnych zabaw, zawsze nowe widowisko morza i jego horyzontów,

życie ruchliwe w porcie, wjazd i wyjazd ślizgających się na falach morskich galar, hałaśliwa wesołość współstwa na wybrzeżu morskiem, mogłyby może rozetrwać nieszczęśliwą królewnę. Ale król wstydział się tej ułomnej córki; ona rzuciła cień na sławę jego dynastji. Zamknięta przeto w swej marmurowej wieży i w swym cieniastym parku, blada księżniczka Otylja wychodziła stąd bardzo rzadko, chyba tylko po to, aby być obecną przy jakiejś ceremonji królewskiej, przy jakimś uroczystym obrzędzie, a wtedy jej urodna, zjawiskowa piękność oświecała wszystkich.

A w owych dniach, sędziwy monarcha, raczył już spoglądać na swoją córkę. Siedząc w pozie hieratycznej, wśród melodyj pieśni świętych, między kołyszącymi się sztandarami i błyszczącym od złota i jedwabiu orszakiem królewskim, wyglądała w istocie po królewsku; nieruchoma martwota jej oblicza dodawała jej jeszcze uroku. Wydawała się gdyby stworzona po to, by siedzieć na tronie pod wspianym baldachimem, wpośród dymu kadzidła i kwiatów, obrzędów liturgicznych, pod wysokim sklepieniem katedry, a dumny monarcha widział z zadowoleniem swą córkę, okrytą złotem i kosztownościami i odzianą w ciężką szatę z gronostajów.

Były to jednak tylko godzinny rzadkie i krótko trwające. Całe ser-

ce króla należało wyłącznie do jego syna, księcia, który się urodził z drugiego małżeństwa, gdy matka Otylii popadła w niełaske. Był to młodzieniec piękny i rycerski, liczący już dwadzieścia lat, który pełną ognia i fantazji, kaprysamii swymi wywoływał zgorzsenie w stolicy i w całym królestwie, niektórych zabawiał, innych zaś przerażał przepychem swoich kochanek i swoich ulubieńców.

Królewna Otylja widywała jeszcze rzadziej swego młodszego brata. Nie mając wcale ochoty zatrzymywać się dłuższy czas obok tej niemej istoty o spojrzaniach widmowych i o sennych ruchach, oświadczył on, że woli towarzystwo osób żywych, aniżeli figury malowane na freskach. Ta siostra zawsze nieruchoma i pełna powagi, napelniała go trwogą, a biedna osamotniona dziewczyna nie miała innego zajęcia, jak przegłądać bogato iluminowane strony dawnych mszałów, przypatrywać się pstryim tapetom, lub przyjmować odwiedziny tka-czów i złotników którzy przybywali by jej przedkładać, jedni oryginalne kombinacje rysunków i odcięci, dardzy zaś misterne wzory agraf, branzolet i drogocennych naszyjników. Były to wyjątkowe, jasne chwile wśród jej szarego, codziennego życia w ponurem osamotnieniu.

(C. d. n.)

—oo—

Rosja chce wznowić rokowania z Polską o traktat gwarancyjny.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego”).

Moskwa, w maju.

(J) W poprzedniej korespondencji naszej pisaliśmy już o **echach przewrotu w Warszawie** w kołach i w prasie sowieckiej. Jak obecnie informują nas z źródeł rządowych, rząd sowiecki uważa obecną sytuację w Polsce za odpowiednią dla wznowienia pertraktacji z Polską w sprawie układu gwarancyjnego. Jak wiadomo, propozycję zawarcia takiego układu uczynił rząd sowiecki w Warszawie jeszcze przed kilkoma miesiącami, lecz — z różnych powodów, a przede wszystkim ze względu na wspólność kierunku

politycznego Polski i państw bałtyckich, rokowania w tej sprawie **zwlekano, a nawet przerwano**. Obecnie poseł sowiecki w Warszawie otrzymał polecenie z Moskwy ponownego zaproponowania rządowi polskiemu wznowienia rokowań w tej sprawie. Projekt układu z Polską ma być wzorowany na odnośnych traktatach sowiecko-niemieckim lub sowiecko-tureckim.

Propozycja ta ma stanowić nowy dowód „szczerego dążenia Sowietów do pokojowego współżycia z sąsiadami”.

Z listów do Redakcji.

Co słyhać z dyrekturą teatrów miejskich?

Lwów, 26 maja.

Przed kilku dniami dzienniki doniosły, że dyrekcję naszych teatrów objąłby świetny reżyser, dramaturg i zasłużony długoletni dyrektor Teatru Słowackiego w Krakowie **Teofil Trzciniński**. Dla naszych teatrów byłaby to nowa era rozkwitu i rekonwalescencji wysokiego poziomu. Dyrektor Trzciniński jest ponadto doskonałym gospodarzem, gdyż przez szereg lat prowadził teatr bez deficytu. By-

wam często w Krakowie i znam świetne wyniki pracy znakomitego tamtejszego dyrektora.

Czy więc prawdą jest, że można pozyskać Trzcinińskiego? Czy Magistrat robił jakies kroki? Jak ta sprawa stoi?

Na te pytania czeka odpowiedź kulturalny ogół Lwowa, zaniepokojony losem naszych teatrów!

Dr. W. J. K.

Sześć zamachów samobójczych.

Lwów, 26 maja.

Z nadejściem wiosny zapanała chwilowo wśród ludzi znechęty „codziennem życiem” spokój. Zdało się, że psychoza samobójcza która w ostatnich latach przetrzębiła w straszny sposób szeregi żyjących, przepada bezpowrotnie. Ostatnio zamach samobójczy był zjawiskiem coraz rzadszym, a samobójstwo niemal, że sensacją. Zdało się jednak, że powraca złowroga fala. W kilku dniach ostatnich pogotowie ratunkowe weszło znowu w „normalny” tryb pracy, udzielając pierwszej pomocy desperatom.

Wczoraj zanotowano trzy wypadki zamachu samobójczego, w tem 2 śmiertelne.

I tak: Stefania Holobówna lat 20, retuszerka u fotografa Jul. Benesza z powodu utraty posady zażyła większą ilość sublimatu. Przybyły na miejsce lekarz dzielnicowy dr. Kiełanowski stwierdził śmierć. Zwłoki odstawiono do instytutu medycyny sądowej.

Drugi wypadek zdarzył się w mieszczkaniu p. Jarzyńskich (Obozowa 5). Zajęta tam służąca Katarzyna Krukowska lat 31, przy pomocy gazu świetlnego pozbawiła się życia. W

pozostawionym liście dematka podaje jako powód **niechęć do życia**.

Wreszcie Katarzyna K., żona kierownika Sp. Rolniczych (Halicka) usiłowała popełnić samobójstwo przy pomocy kwasu octowego. Wezwane pogotowie odwiozło ją do szpitala. Powodem miały być niesnaski rodzinne.

Nowak Franciszek, tokarz kolejowy lat 32 (Szewczeni 10) w zamiarze samobójczym **strzelił** sobie z rewolweru w lewą pierś. Wezwane pogotowie odwiozło go w groźnym stanie do szpitala.

Jan Olszyński (Hetmańska 5) numerowy na dworcu kol. Podzamcze, w celu samobójczym napił się **jodyny**. Pogotowie odwiozło go również do szpitala. Powodem miało być **posadzenie o kradzież 5 zł.**

Na dworcu głównym jakiś mężczyzna o nieświerdzonym na razle nazwisku napił się również jodyny. Odwieziono go do szpitala. Powód desperackiego kroku nieznany.

OPIEKA NAD DZIEĆMI PO POLEGŁYCH W WARSZAWIE.

Warszawa, (Tel. wł.)

Naczelnik wydziału opieki społ. komisarz rządu p. Zieliński przedłożył Minist. pracy wniosek, aby dzieci po poległych w Warszawie podczas walk traktowane były na równi z dziećmi repatriantów i uchodźców, którzy mają prawo do korzystania z opieki nad sobą państwa. Ministerstwo pracy zgodziło się na wniosek powyższy.

SAMOBÓJSTWO MINISTRA JOWANOWICZA.

Białogród, 25. 5. (PAT.) Wiceprezes centralnego komitetu partii radykalnej Jowanowicz był **minister** w kilku gabinetach radykalnych powiesił się z powodu **nieuleczalnej choroby**.

W całym Państwie panuje spokój.

Oświadczenie min. spraw wewn. Młodzianowskiego.

Warszawa. (Tel. wł.)

P. minister spraw wewnętrznych Młodzianowski zdał krótkie sprawozdanie o sytuacji w kraju. W całym państwie panuje **spokój** — może większy nawet, niż przed kilku tygodniami. W Poznaniu sytuacja się powoli odpręża. Obecnie największa

troską rządu i ministerstwa spraw wewnętrznych jest powrót fali drożyzny, a w sprawie tej centralnem zagadnieniem jest skierowanie żywności z Wielkopolski na G. Śląsk gdyż drożyzna tam ma początek i stamtąd rozchodzi się po całym państwie.

—XO—

Plan reformy najważniejszych niedomagań w Państwie

Deklaracja premiera Bartla.

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj na konferencji prasowej p. premier Bartel odczytał następującą deklarację rządową:

Wobec ustalenia przez Marszałka Sejmu terminu i miejsca Zgromadzenia Narodowego rząd uważa za swój najpilniejszy obowiązek **zabezpieczenie spokoju i bezpieczeństwa**, oraz wewnętrznych warunków dla swobodnych obrad Zgromadzenia. Zarazem mając na względzie, że opinia społeczna powszechnie w sposób natęrczywy domaga się rozwiązania ciał ustawodawczych, rząd musi się liczyć z przewidywaniem takiego rozwiązania i wynikającymi stąd dla zarządu Państwa konsekwencjami. Podobnież panuje zgoda przekonań w opinii publicznej o konieczności **wprowadzenia pewnych zmian w konstytucji Rzeczypospolitej**, przede wszystkim w kierunku **nadania Prezydentowi prawa rozwiązywania ciał ustawodawczych**.

Zmiany te mogą być uchwalone w myśl art. 125 Konstytucji zarówno przez obecne ciała ustawodawcze, jako też przez przyszły Sejm kwalifikowaną większością głosów.

Niezależnie od tego, jaka drogę obiorą ciała ustawodawcze, czy uchwalały te zmiany jeszcze przed swoim rozwiązaniem w składzie obecnym, czy też pozostawiają tę sprawę do rozstrzygnięcia przyszłemu Sejmowi, już obecnie zachodzi **potrzeba dokonania szeregu aktów państwowych usuwających w sposób doraźny najważniejsze niedomaganie w ustawodawstwie, w zarzą-**

dzie państwowym i samorządowym oraz w stosunkach społecznych i gospodarczych.

Wobec niemożności dokonania tych zarządzeń, o ile one wymagają trybu ustalonego przez ciała ustawodawcze w obecnym jego składzie, jako ulegającym domniemanemu rozwiązaniu, staje się rzeczą nieodzowną **wyposażenie Prezydenta Rzeczypospolitej na okres przejściowy w szczególne pełnomocnictwa** do podjęcia kroków naprawy zarządów państwowych i samorządowych szczególnie przez

wydanie nowych ordynacji wyborczych, reorganizacji państwa w zakresie władz naczelnych cywilnych i wojskowych,

oraz władz i organów im podległych reorganizacji samorządów, ujednostajnienie organizacji sądownictwa, uzgodnienie ustaw obowiązujących z Konstytucją i t. d. oraz naprawy stosunków skarbowych i gospodarczych przez szereg odpowiednich rozporządzeń z mocą ustawy.

Odpowiednie ustawy ramowe, stanowiące w zasadzie wyraz woli ciał ustawodawczych co do wymienionych zarządzeń w dziedzinie administracji i stosunków gospodarczych państwa byłyby zrealizowane w szczególności drogą rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej wydanych w okresie **przynajmniej jednego rocznym** od czasu jej uchwalenia. Projekty takich ustaw są opracowywane przez rząd i we właściwej chwili będą złożone Sejmowi.

—XO—

Uporządkowanie stanu prawnego.

Oświadczenie min. sprawiedliwości Makowskiego.

Warszawa. (Tel. wł.)

Do tej deklaracji minister sprawiedliwości Makowski dodał szereg uwag, a mianowicie, iż Polska ma jeszcze do wykonania ogrom pracy, zanim doprowadzi swój stan prawny do normy, gwarantującej należyty ład społeczny. **Ciągle jeszcze mamy do czynienia z 3-ma odmiennymi systemami ustawodawczymi**, a każdy z nich jest nietylko w szczegółach ale w istotnych swoich postanowieniach **częstokroć sprzeczny z Konstytucją i potrzebami życia społecznego**.

To też uporządkowanie stanu prawnego jest **sprawą najpilniejszą i niecierpiącą dalszej zwłoki**. Dokonanie tego uporządkowania normalnym trybem ustawodawczym przez rozprawę w dwóch Izbach parlamentarnych wymagałoby **tak długiego czasu, że samo przedsięwzięcie straciłoby rację bytu**.

Stąd powstaje konieczność zastanowienia się nad sposobem **sumarycznego załatwienia trybem uprosz-**

czonym najbardziej palących ustaw, gwarantujących ład w państwie.

Drogą do tego celu mogą być **rozmaite**. Mogą być udzielone **specjalne pełnomocnictwa Prezydentowi Rzeczypospolitej**. Tą drogą zostały już u nas załatwione pewne bardzo ważne rzeczy, jak np. ustawa wekslowa i czekowa.

Możliwe jest nadto **udzielenie komisji kodyfikacyjnej prawa uchwalenia wielkich kodeksów w dziedzinie karnej i cywilnej**, a następnie ich akceptacja przez parlament. Obie te ewentualności mogą się wzajemnie uzupełniać, mogą być także i inne koncepcje.

GEN. SKIERSKI W WARSZAWIE.

Warszawa. (Tel. wł.) Do Warszawy przybył inspektor III armii, gen. dywizji **Skierski**, uwieczniony niedawno w Toruniu wraz z oficerami legionowymi przez dowódcę DOK w Toruniu, gen. **Hubiszę**. Generał Skierski powitany został przez korpus oficerów.

—OO—

„Cukier”

wyłączna sprzedaż detaliczna wszelkich gatunków cukru stale po cenach konkurencyjnych.

Sklep: **Boimów I.**

Oryginalny Wiosenny konkurs „KURJERA LWOWSKIEGO”.

Lwów, w maju.

Pragnąc pobudzić drzemiące w mieszkańcach naszego grodu zamiłowanie do zdobienia balkonów i okien mieszkań kwiatami, oraz przyczynić się choćby w małej mierze do nadania miastu naszemu wyjątku europejskiego

rozpisuje niniejszem „Kurjer Lwowski”
KONKURS

- 1) na najładniej ozdobione kwiatami okna,
- 2) na najładniej ozdobiony balkon.

Do udziału w konkursie zapraszamy:

II WSYSTKICH MIESZKAŃCÓW LWOWA II

Udział mogą wziąć także instytucje prywatne i publiczne, szkoły, urzędy i t. p.

Kto pragnie wziąć udział w tej miłej, a niekosztownej rozrywce, powinien w najbliższych dniach postarać się o zasadzenie odpowiednich roślin

w skrzynkach lub wazonkach na oknach i balkonach swoich mieszkań.

Sposób uczestniczenia

w konkursie podamy wkrótce, dziś tylko zaznaczamy, że o przyznaniu nagród rozstrzygną sami

CZYTELNICY „KURJERA LWOWSKIEGO” drogą plebiscytu

NA NAGRODY

które wkrótce szczegółowo ogłosimy, złożą się:

- 1) gotówka,
- 2) dzieła sztuki,
- 3) cenniejsze wydawnictwa,
- 4) cenne kwiaty pokojowe.

Wydawnictwo „Kurjera Lwowskiego”.

Tydzień przeciwgruźliczy.

Lwów, 26 maja.

Niesłychane rozpowszechnienie gruźlicy w miastach i na wsi, przedewszystkiem wśród dzieci i młodzieży, zmusza do obrony przed tą bodaj największą klęską społeczną.

W Polsce ginie z powodu gruźlicy dziesiątki tysięcy, dotknięte nią są setki tysięcy, stając się w poważnej części nieproduktywnym ciężarem społeczeństwa i Państwa.

Nic więc dziwnego, że walka z gruźlicą musi być jednym z najważniejszych wymogów społecznych, w walce tej wszyscy, w miarę sił winni wziąć udział.

Na terenie Lwowa prowadzi ją Towarzystwo Walki z gruźlicą, na terenie województwa Wojewódzka Komisja walki z gruźlicą. Pamiętać jednak należy, że organizacje te, choć ożywione jak najlepszą chęcią, niewiele zdziałają, jeżeli nie poprą ich wszyscy. Organizacje społeczne i rządowe walki z gruźlicą, chcąc i skutecznie, muszą więc mieć poparcie społeczeństwa całego, moralne i przedewszystkiem materialne.

Wojewódzka Komisja walki z gruźlicą, Tow. walki z gruźlicą, Tow. Higieniczne Lwowskie i Tow. szerzenia higieny wśród żydów zajęło się w tym tygodniu propagandą walki z gruźlicą we Lwowie. Wojewódzka Komisja i Tow. Higieniczne w całym województwie. Propaganda ta odbywa się słowem i piśmieniem, a więc wykładami i rozsyłką broszury o gruźlicy, nagrodzoną na konkursie rozpisany przez Towarzystwo Higieniczne (można ją otrzymać w pracowni Serovac, ul. Senatorska), którą w tysiącach egzemplarzy rozrzucą po całym województwie.

Równocześnie urządza Tow. walki z gruźlicą wraz z Tow. szerzenia higieny wśród żydów zbiórkę na cele walki z gruźlicą, żywiąc pełną nadzieją, że każdy choćby datkiem groszowym przyczyni się do pomnożenia funduszy tak bardzo potrzebnych, dla ratowania chorych i chronienia zagrożonych i zdrowych przed naprawdę wielką klęską ludową.

Kurjer samborski.

(Od naszego korespondenta.)

Sambor, 25. maja.

„Fredreum” i Towarzystwo muzyczne. Samborskie „Fredreum” przy współudziale członków Towarzystwa muzycznego, rozporządzającego doskonałymi chórami i wybornie zgraną orkiestrą pod batutą prof. Streita, wystawiła na scenie wdzięcznych melodyjną muzyką Kurpińskiego „Krakowiaków i górali”. Towarzystwo Muzyczne w życiu kulturalnym Sambora odgrywa rolę wydatną. Występy chóru i orkiestry tego Towarzystwa w „Wieczorze Kościuszkowskim”, urządzonym przez „Sokół”, jak i w Akademii ku czci Reymonta i Żeromskiego, urządzonej przez Komitet obywatelski, spotkały się z ogólnym uznaniem.

Uniwersytet Powszechny, Miejskowe Koło Uniwersytetu Powszechnego pod przewodnictwem dyrektora gimnazjum I p. Ptaszyka zainicjowało w auli gmachu gimnazjum I w ubiegłych miesiącach szereg odczytów z rozmaitych dziedzin wiedzy dla szerszych sfer publiczności. Odczyty te gromadziły miejscową inteligencję i młodzież. Wygłaszali je profesorowie tutejszych gimnazjów, nadto kilku prelegentów ze Lwowa.

Wykłady literatów polskich. Sambor miał również sposobność poznania w roli prelegentów dwóch polskich literatów. Znakomity powieściopisarz Wacław Sieroszewski wygłosił tu w wielkiej sali „Sokoła” wykład „O życiu Polaków w Mandzurji”, nadto znany literat Jan Pietrzycki miał cykl wykładów, omawiających interesujące tematy, jak „Demonologia w twórczości Mickiewicza” i „Bolszewizm w przepowiedniach Krasieńskiego”. Tak w wykładach Sieroszewskiego, jak i Pietrzyckiego, publiczność samborska wzięła niezwykle tłumnie udział, podziwiając świetną swadę oratorską obydwóch prelegentów.

W hołdzie Ameryce. Ku czci amerykańskiego święta wolności samborskie stowarzyszenia polskie, instytucje i zakłady naukowe wysłały na ręce Poselstwa Stanów Zjednoczonych w Warszawie, ozdobne adresy, wypełnione podpisami.

Pomnik bez posągu. W czasie tak zwanych „rządów ukraińskich” zniszczono w Samborze stojący na kamiennym piedestale pośród skwe-

ru przed gmachem „Sokoła” posąg Kościuszki. Minęło już kilka lat, a piedestał pomnika stoi nadal pusty. Podobno zawiązał się jakiś komitet, który miał przeprowadzić pomnik bohatera z pod Racławic do dawnego stanu? Już byłby najwyższy czas, aby komitet ten dał znak życia!... M.

STRACENIE PRZY POMOCY GAZÓW TRUJĄCYCH.

Londyn. (Tel. wł.)

W mieście Carton City w stanie Nevada stracono przy pomocy gazów trujących murzyna, skazanego na śmierć za morderstwo. Śmierć nastąpiła po 50 sekundach.

Scena i ekran.

Zwinięcie dwóch teatrów miejskich w Warszawie. Na posiedzeniu zarządu teatrów miejskich uchwalono, aby od nowego sezonu teatralnego, wobec braku funduszy, prowadzić tylko dwa teatry miejskie, a to Teatr Narodowy i Opery. Teatr Letni i Bogusławskiego mają zostać zwinięte. Wniosek powyższy przedstawiony zostanie magistratowi na najbliższym posiedzeniu i ma szansę uzyskania większości głosów.

Magistrat określił deficyt teatrów miejskich na 4 miliony złotych. Rada miejska uznała ten deficyt za wygórowany, i postanowiła zmniejszyć go o 600.000 zł. Redukcja ta jednak była niekonieczna, gdyż wydatki nie zostały zredukowane. W rzeczywistości deficyt wynosić będzie, jak zaznaczono pierwotnie, 4 miliony zł. Ministerstwo spraw wewnętrznych budżet ten zakwestjonowało.

Okruchy.

DRĘCZĄCE ZAGADKI.

Choćbym raczej zgrzytał kłami,
lub rznął łbem o ścianę, hrym,
maska ma spokojem mam,
z „nonszalancją” wciągam dym.

Chociaż pękam już ze złości,
dmę z uśmiechem przed się dym
i, choć wściekłość w sercu gości,
krotofilny składam rym...

Pełen dziwów ziemski padół!
Mnie zagadki drażnią te;
Czemu to nasz pieniąż na dół,
czemu dolar w górę mknie,
choć jest cięższy? — I co potem?
Wzwyż się obracając rwie...
Czemu „wolnym” więc „obrotem”
głędła ruch tak szybki zwie?

Zeter.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego” z 27 5 1926.

List z Paryża.

Ostatnie wydawnictwa.

(Korespondencja „Kurjera Lw.”)

Paryż, w maju.

Najmodniejszym pisarzem we Francji jest obecnie Henry de Montherlant. Dziecko narodowego mistycyzmu, oddziedziczył po Baudelaire melancholijny czar stylu i ponurą ideologię wyłączości. „Sen” był najbardziej przejmującym dokumentem tego dziedzictwa. „Raj w cieniu miecza” otwiera cykl powieści olimpijskich i obdarza Francję nowym typem powieści sportowych. Następnie dalsze dzieło: „Jedenastu przed złotą bramą”. Powstała już nawet filozofia sportowości, której najzdolniejszym rzecznikiem jest Jean Prevost. Sportowość Montherlanta należy pojmować jako jedną z emanacji mistycznego nacjonalizmu. Tkwi w niej tendencja do umiatafizycznienia ciała w najklasycystyczniejszych jego przejawach.

Ostatnia powieść „Zwierzyńce” poświęcona prezydentowi Francji jest apoteozą walki byków. Należy przyznać, że Montherlant wyczuł tęsknotę swego czasu, najzupełniej zmęczonego postrzępioną gardziobą t. zw. duszy. Podsiuwa mu czyste elementy łacińskiego ducha i w tej próbie regeneracji jest bezgranicznie pewna wielkość.

Georges Duhamel, wydał nową powieść „Kamień Horebu”. Sferę zainteresowań artystycznych wielkiego humanisty można nazwać „partykularyzmem psychologicznym”. Dotychczas stworzył właściwie tylko jeden typ Salavina, który poprzez „Spowiedź o północy” dochodzi do „Dziennika”, również szary i obciążony bezpłodną niemocą. Duhamel posiada ogromną wiedzę o najskrytszych zatacznościach duszy ludzkiej i stylem sublimowanym, tu i ówdzie ironicznie wyrozumiałym, odkrywa groźną chorobę czasu: najbardziej przygnębiający i beznadziejny hamletyzm.

Znacznym wpływem Dostojewskiego „Kamień Horebu” jest może naj-

slabszą książką. Jest wybitnie studencka, nie tyle ze względu na temat. Sposób traktowania tematu jest zanadto powierzchowny, czuć rutynę a jednak książka ta, jak wszystkie poprzednie książki Duhamela, oddycha dobrą i mądrą „ludzkością”.

Niezwykle zaciekawienie wywołała książka nieznanego dotychczas autora Georges Bernanosa p. t. „Pod słońcem szatana”. Jest to powieść o świętości. Krytyka podnosi jednomyślnie wspaniałe koncepcji utworu oraz doświadczonej, męski język. Po 5 dniach książka znikła z witryn księgarskich. Jest wyczerpana.

Wielką popularnością cieszą się ostatnio bibliografie świętych i wielkich ludzi, skomponowane jak powieści, niezupełnie ścisłe, mniej lub więcej poetyzowane, zależnie od stosunku autora do tematu. Najpiękniejszą książką tego typu napisał André Maurois p. t. „Ariel czyli życie Shelleya”. Następną publikacją jest „Balzac” Rene Benjamina, której krytyka zarzuca nadmiar

zmyślenia. Z książki tej wylania się gigantyczna postać twórcy „Ojca Goriot’a”, wyolbrzymiona jak rzeźba Rodina. Francis Carco pisze o życiu Villona. Wyszła też biografia Liszta, opracowana niezwykle sumiennie.

Przychylnego przyjęcia doznała powieść Mauroisa „Bernard Quenay”. Autor „Ariela” porzucił tym razem formę esejów filozoficznych i stworzył romans w stylu France’a.

Z dziedziny krytyki zanotować należy dzieło Jakóba Benoist-Mechina p. t. „Muzyka i nieśmiertelność w dziele Marcela Prousta i niezwykle ciekawą książkę Stanisława Fumeta „Nasz Baudelaire”, w której autor wydobywa na wierzch nieznaną stronę indywidualności piewcy „Kwiatów grzechu”, klasyfikując ją jako „wewnętrzny dandyzm”.

Tegoroczną nagrodę „Renaissance” otrzymał młody autor Emil Zavier za powieść „Dom trzech narzeczonych”.

A. Dan.

Kurjer żółkiewski.

(Od naszego korespondenta.)

Żółkiew, w maju 1926 r.

Zmiany w kolej. rozkładzie jazdy. Nowy kolejowy rozkład jazdy, ważny od 15 bm. nie przyniósł nam tu żadnych poważniejszych korzyści, prócz zmiany pociągów Nr. 1321 i 1322 na Nr. 2214, który wychodzi ze Lwowa o 18:30 i Nr. 2213., wyjeżdżający stąd w kierunku do Lwowa o 18:39.

Życzeniu ludności powiatów żółkiewskiego, rawskiego i lubaczewskiego, by przesunąć porę odjazdu pociągu Nr. 923. na godziny popołudniowe, nie stało się zadość.

Zarząd kolejowy zaznacza ciągle, że stara się uwzględnić życzenia pasażerów, a ludność powiatów żółkiewski, rawski i lubaczewski, która przybywałaby o 15:40 do Lwowa, (jak kursował od 1/6 1924

do 5/6 1925 pociąg Nr. 923), i trudno zdobyć się na ten gest w stronę podróżującej publiczności. Matura. Pod przewodnictwem wizytatora O. S. L. p. Dra Alfreda Jahnera odbyła się w dniach 18 i 19. bm. w tutejszym gimn. państw., matura:

Świadectwo dojrzałości otrzymali: Czuczvara Michał, Czuczvara Piotr, Dołoszycki Leonid, Gelberg Ludwik, Gleich Adolf, Juszczyński Hieronim, Kobylarz Juljan, Kokołajko Roman, Lichter Mechel, Maciulski Kazimierz, Menkes Ludwik, Pawlicki Leon, Robak Emil, Wątruch Manfred, Apfłówna Klara, Chmełykówna Marja, Federówna Blima, Haasówna Janina, Maciulska Janina i Orłowska Emilja.

Urzednicy państwowi wobec chwili obecnej.

Warszawa 27 maja.

W chwili pełnej powagi Zarząd główny Stowarzyszenia Urzędników Państwowych na plenarnym posiedzeniu w dn. 21 maja br. oddawszy hołd pamięci poległych w dn. 12-18 maja, w głębokiej trosce o bezpieczeństwo i przyszołość Rzeczypospolitej, uznał za konieczne:

1) uzdrowienie stosunków w Państwie przez: a) ścisłe rozgraniczenie kompetencji władzy wykonawczej od prawodawczej, z wykluczeniem interwencji czynników parlamentarnych w czynności organów wykonawczych, b) wzmocnienie władzy Prezydenta Rzeczypospolitej przez nadanie Mu prawa rozwiązywania Sejmu i prawa weta w stosunku do uchwalonych ustaw oraz c) rozwiązanie się obecnych Izb prawodawczych;

2) wzmocnienie — zgodnie z zamierzeniami Rządu — moralnych podstaw w życiu społeczeństwa i Państwa przez zmianę stosunku jednostki do Państwa — ograniczenie egoistycznych tendencji poszczególnych grup na rzecz dobra państwowego. — ograniczenie względów taktyczno-partyjnych i osobistych w życiu państwowym, tempie interesowności w życiu publicznym oraz istotne zabezpieczenie czci osobistej jednostek;

3) zwrócenie się do swych członków i ogółu koleżków z apelem o jak najbardziej energiczne oddziaływanie w celu przywrócenia pokoju wewnętrznego i skierowania wszystkich sił do pracy na rzecz Państwa, jego bezpieczeństwa i rozwoju.

Niema lądu na biegunie.

Lwów, 26 maja.

W norweskich kołach naukowych stwierdzono na podstawie ostatnich badań Amundsena, że na biegunie północnym niema lądu stałego. Wypowiedziało się w tej sprawie wielu wybitnych uczonych Norwegii.

Znany geograf Skattum, prezes Norweskiego Tow. geograficznego oświadczył, że rezultaty osiągnięte przez Amundsena, są nadzwyczajne. Ponieważ „Norge” nie odkryła lądu w okolicy bieguna północnego — twierdzi ten uczyony — udowodnione jest, iż hipoteza znakomitego oceanografa amerykańskiego Harrisa, jakoby pomiędzy biegunem północnym a Alaską istniał niezmierny, wielki kraj, jest błędna. Obserwacje statku „Norge” zgadzają się ze spostrzeżeniami, poczynionymi ongi przez ekspedycję „Maud”, prowadzoną przez Sverdrupa i z poglądem Fritjofa Nansena.

Zagadnienie, które było głównym celem podróży „Norge”, uważać można za rozwiązane. O innych rezultatach naukowych tej ekspedycji byłoby za wcześnie się wypowiadać. W każdym razie podziwiać należy świetną nawigację, statku polarnego, która umożliwiła skutecznienie wycieczki dokładnie według określonej rutyny i daje pewność, że istotnie „Norge” znajdowała się nad biegunem.

Putk. Koch, przewodniczący duńskiej wycieczki i znany badacz

bieguna, który niedawno we Lwowie wygłosił odczyt, nazywa wycieczkę nad oceanem polarnym i lądowanie w pustyni lodowej w czasie burzy i niepogody bez pomocy znawców czynem bohaterkim. Najwięcej można było obawiać się, jak podnosi ten słynny podróżnik, zlodowacenia statku, który wskutek tego łatwo może ulec rozbitciu. Statek był już tak obciążony lodem, że nie mógł się podnieść ponad mgłę. Musiano zatem wyrzucić z pokładu wszystko, co tylko było zbędne, aby uczynić statek lżejszym.

Pokonanie tej trudności i poznanie niebezpieczeństwa jest cennym doświadczeniem.

STRAJK URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH W AUSTRII.

Wiedeń, (Tel. wł.)

Na dziś 26 bm. zwołali urzędnicy państwowi konferencję w sprawie uzyskania zasiłków, których rząd nie wypłaca z powodu mizerji finansów państwowych. Urzednicy grożą biernym oporem a nawet proklamowaniem strajku.

Czytajcie

„KURJERA LWOWSKIEGO”

OD ADMINISTRACJI

Zalegających z prenumeratą P. T. Abonentów upraszamy o rychłe wyrównanie zaległości by nie spowodować wstrzymania wysyłki pisma. Przekazami pocztowymi lub na P. K. O. Nr. 153.215

Kurjer literacki.

Amerykańska nagrodę literacką 15.000 dolarów, otrzymała pisarka Marka Osteno, za powieść p. tyt.: „Krzyk głęsi”.

Towarzystwo wydawn. „Bluszcz” podjęło piękną i poważną inicjatywę — przystąpiło do wydawania nowego dwutygodnika p. t. „Dziecko i Matka”. Pismo to służy fachową radą i praktyczną pomocą matce wychowującej swe dziecko, od chwili urodzenia aż do 7 roku życia. Już w pierwszym numerze „Dziecka i Matki” znajdują czytelnicy szereg ciekawych artykułów, poruszających zagadnienia wychowawcze, jak n. p. artykuł Z. Szmydtowej — „Czy dziecko jest własnością matki”, H. Boguszewskiej „Dwa światy” — w którym autorka mówi o planowaniu

ustosunkowaniu dwóch światów ludzi dorosłych i dzieci. W dziale artykułów z zakresu higieny dziecka, dr. R. Barański, kierownik działy lekarskiego w tym piśmie, pisze „O zaleceniach naturalnego karmienia”, a dr. Wiszniewski informuje matki „Jak należy mierzyć ciepotę u dzieci”. Dużo miejsca poświęca pismo sprawie ubierania dziecka i niemowlęcia omawiając tę kwestję w artykułach, podając wzory ubrań dziecięcych i załączając bogaty dołatek w postaci formy bibułkowej koszulki dla noworodka, oraz arkusza wzorów haftami na sukienkę i fartuszek dziecięcy.

Nowej i pożytecznej placówce czynimy dobrego rozwoju.

Kino LEW NIEBYWAŁEM
powodzeniem cieszący się film
40-letnia KOBIETA
jeszcze tylko dwa dni.
Ponadto świetna dwuaktowa komed.
Wkrótce: Żona za pieniądze! 1914

Kurjer filmowy.

(KINO „LEW”).

Nigdy zapewne nie zapomniała się sala kinoteatru tak szczelnie, a wyjątkowo prawie, przedstawicielkami...dziesiąt lat niewieści. Czuję się co najmniej intruzem, wraz z paroma zaledwie mężczyznami na sali. Zainteresowanie się filmem zupełnie usprawiedliwione. Diana Karene w roli bohaterki stworzyła nieprzeciętną kreację, cyzelowaną pastelowymi ruchami jej wytwornej sylwetki. Wykwint spojrzenia, wrodzona dystynkcja w obęjsiu wskazuje na świetne opanowanie roli kobiety czterdziestoletniej, której najsilniejszym atutem jest — doświadczenie.

O córce jej i równocześnie rywalce, nie można by tego — niestety — powiedzieć, bo poza głównym walorem — młodością i pewną dozą temperamentu, nie mogła zaimponować niczem Gajdarowowi, któremu przypadła w udziale rola podwójnego kochanka.

Pozatem wyróżniał się świetny typ nieszczęśliwego, a równocześnie zazdrosnego przyjaciela domu, który stworzył Sygryd Arno, nazywany zupełnie słusznie europejskim Chaplinem. Napisy o sentymentalno-humorystycznym podłożu podobały się publiczności.

Zjazd Gazowników i Wodociągowców.

Poznań, w maju.

W dniach 7 i 8 maja br. odbyło się w Poznaniu VIII Walne Zgromadzenie Zrzeszenia Gazowników i Wodociągowców Polskich i Związku Gospodarczego Gazowni i Zakładów Wodociągowych w Państwie Polskim.

Obrazy odbywały się pod przewodnictwem Prezesa Zrzeszenia dyr. Świerczewskiego z Warszawy, oraz Prezesa Związku dyr. Dziurzyńskiego z Poznania. Po sprawozdaniu, złożonym przez dyr. Józefa Konopkę, liczni przedstawiciele gazownictwa i wodociągarstwa polskiego powzięli szereg uchwał gospodarczych, dotyczących się spraw celnych, podatkowych, taryfowych; dalej omawiano sprawy, odnoszące się do normalizacji, propagandy itp. Uchwalono kilka rezolucyj między innymi rezolucję o założeniu „Polskiego Instytutu Wodociągowo-ka-

nalizacyjnego”, który obejmie całość kształt spraw wodociągowo-kanalizacyjnych w Polsce, oraz Instytutu badania węgla.

Ten ostatni ma powstać w Krakowie z pokrewnymi istniejącymi instytucjami, a celem jego jest praca nad studjowaniem spraw węglowych i koksowych, tak pod względem technicznym, naukowym, jak gospodarczym. Instytut ten będzie instytucją społeczną opartą na składkach i subwencjach przemysłu i górnictwa, a potrzeba jego w Polsce motywuje się tem, że dotąd górnictwo węglowe polskie zależne jest od opinii, wydawanych przez Niemców.

OKULISTA

dr. Leon Gruder, ordynuje przy ul. Romanowicza 7, 2264 od godziny 12-1. 3-5.

Rokowania o uzyskanie reszty pożyczki Dillona.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25 maja. Przebywający od kilku dni w Paryżu przedstawiciel ministerstwa skarbu, p. **Wojtkiewicz**, rozpoczął rokowania z delegatem Banku kon-

cennu Dillona w sprawie uzyskania drugiej i trzeciej transzy pożyczki Dillonowskiej. P. Dillon, który przybył do Europy, udaje się na Riwierę.

—XOX—

Lot polski z Paryża do Tokio przerwany.

Paryż, 25. 5. (PAT.) „Le Matin” donosi, że lotnik polski por. **Orliński** odleciał wczoraj na samolocie francuskim z lotniska w Vill-Acoublay do Tokio przez Warszawę.

(Telefonem od naszego korespond.)
Warszawa, 25 maja.

Por. pilot Orliński, zmuszony do lądowania, na północ od Pragi czeskiej, uszkodził aparat. Lot został przerwany. Aparat odesłany do Warszawy. Por. Orliński wyszedł bez szwanku.

BUDOWA LINJI KOLEJOWYCH.

(Telefonem od naszego korespond.)
Warszawa, 25 maja. Premier i min. kolei, p. **Bartel**, zainteresował się budową linii kolejowych, łączących **Pomorze ze Śląskiem**. Chodzi tu o szybkie ukończenie linii **Bydgoszcz-Gdynia**, oraz linii **Kalety - Podzamcze**, co ma na celu obejście węzła Kluczborskiego. Starania o większe kredyty na budowę tych torów, są w toku. Na linii **Kalety - Podzamcze**, długości 115 km., pracuje 6.000 robotników.

zacji tamtejszych zarządów poczt i telegrafu.

ZATARG W FABRYCE AMUNICJI „POCISK”.

Warszawa, (Tel. wł.). W fabryce „Pocisk” w Rembertowie wybuchł strajk. Robotnicy nie dopuścili do załadowania i wysyłki amunicji. — Celem zabezpieczenia transportów wysłało ministerstwo spraw wojsk. do Rembertowa oddział wojska. Na prośbę robotników przybył do fabryki dowódca DOK, gen. **Wróblewski** i zapewnił robotników, iż postara się o to, aby ich postulaty uwzględnione zostały jak najrychlej.

ZAMORDOWANIE PETLURY NA ULICACH PARYŻA.

REORGANIZACJA POCZT I TELEGRAFÓW.

Warszawa, (Tel. wł.). W gen. dyrekcji poczt i telegrafów czynią przygotowania do przekształcenia instytucji tej na przedsiębiorstwo państwowe. Reorganizacja dokonana będzie na wzór przeprowadzonej już reorganizacji w Niemczech, Czechosłowacji, Austrii i Francji. Gen. dyrekcja wyszła w połowie czerwca b. r. 2 wyższych urzędników do Wiednia, Pragi i Berlina, celem zaznajomienia się z zasadami organi-

Paryż, 25. 5. (PAT.) Agencja Havasa podaje, że jakiś Rusin nieznanego nazwiska zastrzelił z rewolweru **Petlurę, b. generała Ukrainy** w chwili, gdy ten przechodził ulicą. Morderca zeznał, że uczynił to dlatego, ponieważ Petlura kazał rozstrzelać na Ukrainie kilku żydów rosyjskich.

Z sali sądowej.

POTUCZKO, DESZCZULKA I KOCIUBA OSKARŻENI O NADUŻYCIE WŁADZY.

Lwów, 26 maja. Wczoraj rozpoczęła się w sądzie karnym wojskowym (Zamarstynowska) rozprawa przeciw st. sierżantowi **Zygmuntowi Deszczulce** i chorążemu **Adamowi Kociubie** o nadużycia, które popełnili oni jako funkcjonariusze P. K. U. (Powiatowa Komenda Uzupełnień) w Złoczowie. Sprawa ta jest prologiem do rozprawy przeciw komendantowi P. K. U. podpułk. **Antoniemu Schmidowi**, wyznaczanej na później. Starszy sierż. **Potuczko** miał wedle aktu oskarżenia przyspieszać reklamacje rozmaitych poborowych za pieniądze lub prowianty. St. sierżant **Deszczulka** odpowiada tylko za jeden fakt, miał on za kwotę 10 dolarów wydać **Janowi Gułajowi książeczkę wojskową** stwierdzającą jego stawiennictwo do zebrania kontrolnego chociaż ten nigdy, przed komisją poborową nie stawał. Chorąży **Kociuba** wyłudził miał od **Michała Ołendra 100 zł.**, rzekomo za reklamacje jego syna, chociaż reklamacji tej nie przeprowadził (nie miał nawet możliwości jej przeprowadzenia). — Wczoraj rozpoczęto przesłuchiwanie świadków. Dziś zapadnie wyrok. Rozprawie przewodniczy szef sądu pułk. **Łukowski**, oskarża prokurator pułk. dr. **Hecht**, bronią adwokaci (**Potuczka**) dr. **Pieracki**, (**Deszczulka** i **Kociuba**) dr. **Aleksandrowicz**.

SZAJKA NIEBEZPIECZNYCH BANDYTÓW PRZED SADEM.

Lwów, 26 maja. Wczoraj w sądzie okr. kar. we Lwowie, przed trybunałem sędziów przysięgłych rozpoczęła się rozprawa przeciw szajce niebezpiecznych bandytów z powiatu rawskiego. Na ławie oskarżonych zasiadli: **Jakób Jacków**, lat 37, gajowy, **Mykieto Biszko**, lat 25, Klimko **Żołądek**, lat 24, rolnik, **N. Błoński**, b. wójt z Żurawic, **Oleksa Butrym** i **W. Gisowski**, b. sędzia.

W lutym b. r. pierwsi trzej napaśli na młyn **Aszkenazego** w Łowczy, pow. Rawa Ruska, zrabowali wielką ilość gotówki i zamordowali **Józefa Czornija**.

W śledztwie wyszło na jaw, że pośrednim sprawcą rabunku tego był **Butrym**. Poza tym **Butrym** oskarżony jest o współudział w usiłowaniu morderstwa.

N. Błoński, pozbawiony za nadużycia urzędu wójta w Żurawicy — strzelił ze zemsty do komisarza rząd. **Wańczyszyna**, raniąc go ciężko. Broni dostarczył mu właśnie **Butrym**. **Błoński** zeznał, że nakłonił go do tego **N. Gisowski**, b. sędzia. **Gisowski** miał również namówić **Błońskiego** do podpalenia tamtejszego dworu. Spłonęło wówczas 20.000 kóp zboża. Poza tym oskarżeni mają na sumieniu cały szereg innych spraw.

Rozprawa potrwa 3 dni. Przewodniczy s. s. o. **Dukiet**. — Oskarża prokurator **Paklikowski**.

Aresztowanie sprawców zamachu morderczego przy ul. Szewczenki.

Lwów, 26 maja.

Wczoraj o godz. 12 w poł. przywieziono do Lwowa sprawców napaadu rabunkowego przy ul. **Szewczenki 1. 10**. Są to **Tadeusz Cielński** lat 31 (Pod Dębem 15) handlowiec, karany ostatnio 10 letniem więzieniem, **Paweł Kot**, lat 22, zarobnik z **Zadwórza** pow. Przemyślany, oraz **Julian Sawczyn**, lat 25, tkacz, karany 10-letniem więzieniem za podpalenie.

Jak wiadomo dnia 5 b. m. przy ul. **Szewczenki 1. 10** dokonano rabunku przy czym sprawcy usiłowali zamordować będącą wówczas w domu **Mariję Bobikową**. Policja po zebraniu poszlak, wysłała wywiadowców w pościg za złoczyńcami. W **Zadwórze** aresztowano **Sawczyna**, który ich ukrywał i ostrzegł przed policją — **Cielńskiego** i **Kota** aresztowano aż

w **Zbarażu**. Sprawcy zostali przez **Bobikównę** agnoskowani. **Cielński** przyznał się do czynu — twierdzi jednak, że był to rabunek okolicznościowy, **Bobikówna** zaś udowodnia, że zamach był planowany. W krytycznym bowiem dniu zjawił się u niej jakiś mężczyzna, wręczył jej list rzekomo z Ameryki od krewnych, w którym znajdowały się 4 banknoty po 50 zł. Gdy **Bobikówna** pieniądze schowała do kufra, zapytał ją ów mężczyzna, czy ona zawsze czołwa tam pieniądze. **Bobikówna** upornie utrzymuje, że „listonoszem” tym był **Sawczyn**, podczas gdy **Sawczyn** zdołał udowodnić alibi.

Dalsze śledztwo sprawę wyjaśni. Do przychwycenia bandytów przy czynili się głównie wywiadowcy **PP. Furman, Kusziuk, Ostrowski i Heilman**.

Konkursy hippiczne ODDZIAŁU KONNEGO „SOKOLMACIERZY”.

Lwów, 26 maja. Dzień pierwszy.

I. Konkurs zwyczajny korpusu kadetów Nr. 1 (10 przeszkód, nie wyższych, niż 1 m. i nie szerszych, niż 2.50): 1) kadet **Komorowski** na „Gidranie”; 2) kadet **Jurkowski** na „Lawramie”; 3) kadet **Komorowski** na „Ikarze”.

II. Konkurs jazdy popisowej pań: 1) **Majewska** na „Indusie”; 2) **Voelpłowa** na „Renie”.

III. Konkurs zwyczajny członków OKSM. (12 przeszkód, nie wyższych, jak 1.05 m. i nie szerszych, jak 3 m.): 1) **Lech** na „Kusicielu”; 2) **Neumann** na „Foxtrocie”; 3) **Obmiński** na „Temperamencie”.

IV. Konkurs zwyczajny pań: 1) **Kostecka** na „Ideale”; 2) **Voelpłowa** na „Renie”; 3) **Kowicka** na „Komiku”.

Dzień drugi:

V. Konkurs zwyczajny gości. (14 przeszkód): 1) por. **Sołtys** (10 d. a. k.) na „Lawramie”; 2) por. **Porzecki** (14 p. ul.) na „Lotosie”; 3) por. **Rudnicki** na „Larusie”.

VI. Konkurs myśliwski OKSM. (12 przeszkód): wygrywa **Langner** na „Komicznej”, przechodzi wszystkie przeszkody bez punktów karnych, w świetnym czasie 1 min. 45 sek.; 2) **Obmiński** na „Temperamencie” w czasie 2 min. 10 sek.; 3) **Adamski** na „Expressie” 2 min. 45 sek.

VII. Konkurs parami wygrywa para: **Voelpłowa** na „Renie” i por. **Rutkowski** na „Gidranie”, przed parą: **Majewska** na „Foxtrocie” i **Lech** na „Komicznej” i parą: **Kostecka** na „Ideale” i por. **Rudnicki** na „Larusie”.

VIII. Jeu de Barre: 1) por. **Dłużniewski** na „Ikarze”; 2) **Kostecka** na „Ideale”; 3) **Tomecki** na „Tango”. — Z członków OKSM najlepiej z pań jeździła p. **Kostecka**, zaś z panów: **Langner** i **Lech**.

POLSCY JEŹDZCY W NEAPOLU.

W dalszym ciągu międzynarodowych konkursów hippicznych w **Neapolu** w konkursie „Prix Possilippo” jeźdźcy polscy zajęli następujące miejsca: rtm. **Antonowicz** na „Zefirze” miejsce 4, a rtm. **Chojecki** na „Mumm Extra Dry” nagrodę dwunastą.

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Z wydawnictw muzycznych „Muzyka”.

Na treść ostatniego (majowego) numeru tego pięknego czasopiśma, kierowanego i sprężycie przez **Mateusza Glińskiego**, składa się przedewszystkiem szereg interesujących artykułów, jak zwykle omawiających sprawy muzyczne na tle pokrewnych dziedzin sztuki.

Dr. M. Grafczyńska daje zwięzłą analizę poglądów muzycznych św. Tomasza z Akwinu na tle ideologii XIII stulecia i ówczesnego życia muzycznego. **Karol Szymanowski** wskazuje „Drogi i bezdroża muzyki współczesnej”. **Mateusz Gliński** kreśli „Dzieje współczesnego systemu dźwiękowego”, wykazując obok jego zalet praktycznych jego wady i nieścisłości. **L. M. Rogowski** rzuca „Projekt kilku nowych brzmień w orkiestrze”. Na specjalne wyróżnienie zasługuje artykuł **G. Jean Aubry’ego**, który omawia na zasadzie długoletniej swej przyjaźni z **Conradem (Korzeniowskim)** i doskonałej znajomości jego spuścizny literackiej stosunek wielkiego powieściopisarza do muzyki. Bardzo ciekawe są również wspomnienia o Polsce **Leosza Janaczka**, autora popularnej „Jenny”, która urzała ostatnio światło kinietów polskich jednocześnie w Poznaniu i we Lwowie.

Numer zawiera poza tym przyczynki następujących autorów: **W. Friemanna, H. Leichtenritta, H. Opińskiego, A. Sołtysa, P. Stefana i J. Wolfsona**. W części bieżącej m. in. sprawozdanie z ostatniej potrójnej premiery w Teatrze Wielkim w Warszawie oraz korespondencja z kraju i zagranicą (Berlin, Wiedeń, Los Angeles).

Do numeru załączony jest obfity jak zwykle dodatek ilustracyjny oraz „Kartka z albumu” (na fortepian) **Aleksandra Tansmana**.

Różne.

× **Zmarli**. W Nowym Sączu zmarł działacz ukraiński b. poseł do parlamentu austriackiego **Wasył Jaworski**. W Stanisławowie zmarł **Michał Rubczak** dyrektor teatru ruskiego i b. redaktor „Swobody”.

+ **Przywrócenie stopni oficerskich w armii sowieckiej**. Prezes Rady rewolucyjnej **Woroszyłow**, opracował projekt przywrócenia stopni oficerskich w armii sowieckiej, a to: chorążego, porucznika, kapitana, podpułkownika i pułkownika. **General** otrzyma nazwę **atamaana**.

KRONIKA.

MAJ
26
ŚRODA

Dziś: rzym.-kat.
Filipa i S. d.; gr.-kat.
Hryhoryi m.

Jutro: rzym.-kat.
Jana pap. gr.-kat.
Izydora.

REPERTUAR TEATRÓW MIEJSKICH.

TEATR WIELKI.

Środa 26 bm. „Żywa Maski”. Gość. występ Kazim. Junoszy Stępkowskiego.

Czwartek 27 bm. „Orzeł czy reszka”. Gość. występ Kazim. Junoszy Stępkowskiego.

Piątek 28 bm. „Otello”. Gość. występ Kazim. Junoszy-Stępkowskiego i Anny Zielińskiej.

Sobota 29 bm. „Wally” opera. Premiera.

TEATR NOWOŚCI.

Środa 26 bm. „Orłow”.

Czwartek 27 bm. „Marjetta”. Piątek 28 bm. „Orłow”. Gość. występ Heleny Miłowskiej.

Sobota 29 bm. „Żywa Maski”. Gość. występ Kazim. Junoszy-Stępkowskiego.

REPERTUAR TEATRU MAŁEGO.

Czwartek o 7.30 „Fotel Nr. 47”. Gość. występ Bednarzewskiej.

Piątek o 7.30 „Fotel Nr. 47”. Gość. występ Bednarzewskiej.

Sobota o 7.30 „Fotel Nr. 47”. Gość. występ Bednarzewskiej.

CO GRAJĄ DZISIAJ W KINIE:

Apello: „Tancerka z Sewilli”.
Chimera: „Cesarzowa”.
Kopernik: „Tornado”.
Lew: „40-letnia kobieta”.
Marysielka: Jackie Coogan jako „Szmulek Gałganiarz”.
Palace: „Precz”.

— Teatr Wielki daje dziś wspaniałą tragedję jednego z najświetniejszych autorów scenicznych dnia dzisiejszego, Ludwika Pirandella: „Żywa maska” (Henryk IV.) — w której znakomity gość, Kazimierz Junosza-Stępkowski, kreuje po mistrzowsku z nadzwyczajnym sukcesem postać tytułową.

— Teatr Nowości powtarza dziś w dalszym ciągu, w pełni nadzwyczajnego powodzenia, rewelacyjną operetkę sezonu „Orłow”.

— „Wally”, przepiękna opera A. Catalani’ego, perła repertuaru operowych teatrów zagranicznych, ukaże się u nas po raz pierwszy na scenie lwowskiej. Od długiego czasu odbywają się próby pod muzycznym kierownictwem p. Lehrera i reżyserją p. Cyganika. Atrakcją będą nowe dekoracje Zygmunta Balka. W operze uczestniczą dwa chóry oraz cały balet, pod kierownictwem baletmistrza p. Cesarskiego. Na sobotniej premierze tytułową partję odtworzy p. Piatówna.

— „Żołnierz Królowej Madagaskaru”, arcywesoła, przepyszna farsa Stanisława Dobrzańskiego, ukaże się w niedzielę wieczorem w T. Wielkim, na uroczystym przedstawieniu ku uczczeniu przypadającej w tym dniu, 40-tej rocznicy śmierci Jana Dobrzańskiego, wiekopomnie zasłużonego patrioty i działacza narodowego, znakomitego dziennikarza i publicysty i jednego z najwybitniejszych dyrektorów sceny lwowskiej. Dyrekcja teatrów dokłada wszelkich starań, by uroczystość ta wypadła jak najświetniej do czego w dużej mierze przyczyni się pierwszorzędna reprezentacja artystyczna, pod reżyserją Juliana Dobrzańskiego, który jednocześnie odtwarza świetną postać Marzurkiewicza.

— „Powrót z wojny”, sztuka współczesna nieznanego jeszcze ze sceny autora, Jana Wiktora Opolskiego, ukaże się po raz pierwszy w początku przyszłego tygodnia na scenie Teatru Nowości, pod reżyserją p. Sosnowskiego, z udziałem wybitnych artystów, p.: Hańskiej, Rybickiej, Michałowicza, i Sosnowskiego.

— Najbliższe nowości w dziale operetki. Będą niemi: wznowienie zawsze czarującej operetki „Nitoucha”, pod reżyserją p. Kuligowskiego i muzycznym kierownictwem p. Seredyńskiego oraz ostatnia nowość repertuaru wszystkich scen stołecznych: „Theresina”, pod reżyserją p. Tatrzńskiego i kierownictwem muzycznym p. Leszczyńskiego.

— Juliusz Kaden Bandrowski wypowie w czwartek, 27 b. m., o godz. 8-mej wieczór, w sali Kasyina i Kola lit.-art., odczyt o „Przedwiośnie” Stefana Żeromskiego. (Czy Baryka był komunistą?). — Bilety w sekretariacie.

OD ADMINISTRACJI.

Wszelkie kwoty pod adresem Administracji „Kurjera Lwowskiego” przesyłać należy przekazami pocztowymi lub na numer P. K. O.

153.215.

Mówią, że...

wszystkie konkursy na utwory literackie mają już swoją ustaloną „markę” i nie budzą zaufania.

konkurs lwowski na utwor sceniczny przewleka się i nie widać końca, ale jeszcze jest inny, lepszy konkurs, jaki rozpisła redakcja „Naokoło świata”. Już rok mija od terminu rozpisania tego konkursu, a jurorzy zdolali dotychczas dopiero wybrać kilkadziesiąt nowel, których autorzy będą mogli ubiegać się o nagrody. Zważywszy że „Naokoło świata” wychodzi raz na miesiąc i zdaje się raz na miesiąc zbiera się ten sąd konkursowy, rozstrzygnięcia należy się spodziewać za kilka lat. A tymczasem autorzy mają uwiecznione swe utwory, wydrukować ich nie mogą premia wyznaczona rok temu ma już połowę wartości! W przyszłości chyba będzie tak, że ktoś wyszłe na konkurs swój utwór i w testamentie przekaze potomkom ewentualną nagrodę, bo za życia się tego nie doczeka! Powstanie może nowe przekleństwo: „Bodajbyś postać swe dzieło na konkurs”, „Mecz się tak długo, jak długo trwa w Polsce konkurs”. Redaktorzy będą mogli straszyć natrętów pisarskich oświadczeniem: „Owszem, przyjmuję, tylko niech pan da pod pseudonimem, bo rozpisujemy konkurs”. Wogóle słowo „konkurs” będzie tem dla literata, czem na arenie plachta czerwona dla byka, czem napis na domu: „Tu panuje dzuma”!

— Gościnne występy Konstancji Bednarzewskiej. Nasz znakomity gość — Konstancja Bednarzewska — która tak dawno już nie występowała we Lwowie, została powitana przez szerokie rzesze miłośników teatru niezwykle gorąco. Jej gościnne występy, zapowiedziane w Teatrze Małym, spotkały się odrazu z takim gorącym przyjęciem, że każą spodziewać się, iż sala Teatru Małego każdym razem wypełni się po brzegi. Bednarzewska wnosi na scenę wysoki artyzm, świetne opanowanie techniki aktorskiej oraz jakiś specjalny czar kobiecości, który fascynuje widza. Jej rola w „Fotelu Nr. 47” jest jakby stworzona dla tej świetnej artystki, którą Teatr Mały pozyskał na krótki tylko przeciąg czasu. Gościna Bednarzewskiej — świetnie wyreżyserowana sztuka i bardzo dobra obsada, tworzą całość, która istotnie warto zobaczyć.

— W peyzjach Artura Schrodiera drukowanych w fejetonie naszego pisma w niedzielnym numerze, zakradło się kilka omyłek, które wypaczyły rytmikę wierszy. Mianowicie ma być „w jaśminowej topleci” a nie jaśminowej, „czyjeś opadły liźy”, a nie spadły, wreszcie „przez sen się całują rozkoślane kwiaty” a nie rozkoszne kwiaty.

— Odczyt prof. dr. Ryszarda Ganszyna. Staraniem Uniwersytetu Ludowego im. Adama Mickiewicza we Lwowie odbędzie się odczyt prof. Uniw. Dr. Ryszarda Ganszyna na temat: „Nasze postulaty kulturalne i oświatowe”, w środę 26 bm. o godzinie 7-mej wieczorem w sali Miejskiego Muzeum Przemysłowego, ul. Hetmańska 20”.

— Towarzystwo Naukowe we Lwowie. Posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w piątek dnia 28 maja 1926 o godz. 6-tej pop. w Seminarjum prawa Kościelnego, stary gmach Uniwersytetu. Porządek dzienny: Czł. czyn. prof. Balzer, Narzaz-naraz, jego nazwa i stanowisko w systemie danin książęcych Piastowskiej doby. Poczem odbędzie się posiedzenie administracyjne Wydziału.

— Zwyczajne walne zgromadzenie polskiego towarzystwa Heraldycznego odbędzie się 30 bm. o godz. 18 w. w sali Muzeum im. Kr. Jana Sobieskiego, Lwów, Rynek 4. Na porządku dziennym: konstytuowanie się Oddziału lwowskiego i wybory do Zarządów Oddziału lwowskiego i Zarządu głównego na podstawie nowego statutu. Po walnym Zgromadzeniu odczyt dyr. dr. A. Czolowskiego p.t. „Przywileje nobilitacyjne i indygenatce jako źródła historyczne”.

Bilety ulgowe i bezpłatne do Teatru Małego

wydaje Prenumeratorom miesięcznym i kwartalnym

Administracja „Kurjera Lw.” codziennie od godz. 2—4

Z targu.

Lwów, 26 maja

Ceny nabiału: 1 l mleka 30—40 gr., śmietany 1.40—2 zł., 1 kg. masła 5.—7.— zł. sera 1.60—2 zł.

Jaja: po 13 i 14 gr.

Jarzyny: 1 kg ziemniaków starych 10—12 gr., buraków 15—30 gr., szpinaku 2—3 zł. wiązka rzodkiewek 10—20 gr., cebuli młodej 10 gr., szparagów 1-2 zł., główka sałaty 10—30 gr., marchewki młodej 25—30 gr.

Owoce: 1 kg jabłek 80gr. 3 zł., cytryny po 10—15 gr. sztuka, pomarańcze po 45—60 gr.

— Bacność Strzelcy! Wzywam wszystkich podległych mi Strzelców całego Obwodu Lwów - Miasto, do punktualnego jawienia się na ogólnej zbiórce strzeleckiej w dniu 26 maja b. r., o godz. 5-tej po poł., w lokalu Związku przy ul. Zielonej k. 7. Strzelcy, którzy posiadają mundury, jawią się umundurowani. — Komendant Obwodu: M. Romaszyn m. p., kpt. rez.

— Będzie przedstawienie, czy nie będzie? Wczoraj t. j. w poniedziałek zdarzył się już nie po raz pierwszy dziwny wypadek, świadczący o nieporządkach w miejskich teatrach. W poniedziałek popołudniu miał być graný „Trubadur”. Odwołano go i zapowiedziano „Traviatę”. Tymczasem „zapomniano” kogoś zawiadomić, publiczność się zeszła, czekała, służba latała za jakąś artystką i ostatecznie przedstawienie odwołano. Nic nie szkodzi! Za to zmarnowane popołudnie i tak zapłacił... gmina!! Ale publiczność coraz bardziej zraża się do teatru.

— Fige aptekarskie. Krajowe wody mineralne są bardzo drogie a w dodatku z niewiadomych powodów ceny te co kilka dni idą w górę. I tak woda szczawnicka kosztowała niedawno temu 2 zł. 50 gr., przed tygodniem 2.70 zł., przed kilku dniami podskoczyła na 2.80 zł., a wczoraj znowu na 2.97 zł. Zwykła i skoki te są prost niezrozumiałe, przecież za wodę szczawnicką nie płaci się ani dolarami, ani frankami szwajcarskimi. Czy wogóle kontroluje kto ciągle te zwykłe aptekarskie?

— Ewidencja siostr „Czerwonego Krzyża”. Wobec potrzeby ściślejszej ewidencji wszystkich siostr rezerwy sekcja siostr przy Okręgu Lwowskim wzywa byle siostry, które pracowały kiedykolwiek w „Czerwonym Krzyżu”, jakoteż słuchaczki kursów rezerw do zameldowania się w sekcji siostr (Bielowskiego 6, l. p.) w celu przeprowadzenia kontroli i wydania kart legitymacyjnych.

— Obywatelskie (?) stanowisko cukierników. Cukiernia Zalewskiego podwyższyła przed paru miesiącami cenę czarnej kawy w szklance z 40 na 50 gr. W okresie świątecznym wpadła na dobry pomysł i podwyższyła tę samą porcję z 50 na 60 groszy. O ile za pierwszym razem mogła się tłumaczyć zwykłą dołarą, o tyle teraz mogą być tylko dwa powody do podwyżki: albo wypłaszanie gości, albo też wysokie obywatelskie stanowisko dbających tylko o siebie cukierników.

Co się stało w mieście?

— Znowu ofiara nieostrożnej jazdy. Franciszek Naorniakowski, lat 65 (Piekarska 68), został w ulicy Łyczakowskiej przejechany przez auto Lw. 7126, którem kierował szofer Bronisław Holzschuh (Janowska 122). Naorniakowski, odwieziony do szpitala, zmarł wskutek odniesionych ran. Policja wdrożyła dochodzenia.

— Nieszczęśliwy wypadek. Wczoraj w południe Stanisława Haik, 10 letnią uczenica (Lenartowca 5) spadła wskutek nieostrożności z ganku 1 piętra. Lekarz pogotowia stwierdził załamanie czaszki. Ofiarę nieostrożności odwieziono do szpitala św. Zofii.

— Wystawa Jacka Malezewskiego w Pałacu Sztuki na pl. Targów Wsch. jest pierwszorzędnym wydarzeniem w życiu artystycznym Lwowa. Publiczność, która podziwia potęgę i wartość dzieł mistrza licznie zwiedza tę wyjątkową wystawę.

— Lwowskie Towarzystwo Fotograficzne urządza w dn. od 13 do 27 czerwca Wystawę fotografii artystycznej. Wystawa ta w której biorą udział najwybitniejsi artyści fotografowie z całej Polski, budzi ogromne zainteresowanie.

Aresztowanie podmiejskich bandytów.

Lwów, 26 maja.

Policja powiatowa aresztowała Michała Iwaszczyszyna lat 36 (Rzeszka) i Jana Polipczuka lat 35 (Kleparów 225) pod zarzutem dwukrotnego rabunku.

Omegdaj około godziny 20 w Lewandówce bandyci ci napadli na Zofię Nowakowską, której pod groźbą można zabrali płaszcz i torebkę oraz inne przedmioty, poczem usiłovali ją zgwałcić. Nowakowska w czasie ucieczki przed napastnikami upadła i złamała prawą rękę. Następnie Iwaszczyszyn i Polipczuk wtargnęli do mieszkanka Katarzyny Stand w Lewandówce. Tu po sterroryzowaniu domowników, zrabowali różne przedmioty i zbiegli. Policja po przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń odstawiła bandytów do więzienia sądu karnego przy ul. Batorego.

— Podziękowanie. Zarząd Centralnego Ogniska Młodzieży rzemieślniczej, składa tę drogąserdeczne podziękowanie, Szanownemu Stowarzyszeniu Kuśnierzy, oraz przelozonemu tegoż stowarzyszenia WP. Kuźmickiemu, za ofiarną dotację w kwocie 150 zł. na bibliotekę dla powyższego Ogniska. Piękny ten objaw zrozumienia, potrzeby kształcenia młodzieży rzemieślniczej, daje chlubne świadectwo, o wysokim poczuciu obywatelskim i wzorze, godnym do naśladowania. Zarząd.

Walne Zgromadzenie Syndykatu akcjonariuszy Książnicy-Atlasu T. N. S. W. we Lwowie odbędzie się w piątek dnia 28 maja o godz. 7.30 wieczorem w sali kl. VI A gimnazjum I. przy ul. Kubali l. 1 z następującym porządkiem dziennym: 1. Sprawozdanie z czynności za rok 1925, 2. Nowy regulamin Syndykatu, 3. Wybór 4 członków Komitetu, 4. Wnioski i interpelacje. Za Komitet Syndykatu Stanisław Juchnowicz wr. 1919

Szkoła powszechna i gimnazjum humanistyczne im. H. JORDANA (ul. św. Mikołaja 16., telefon 14 36), przyjmuje od 1. czerwca wpisy i zgłoszenia na przyszły rok szkolny. Nauka w szkole powszechnej odbywać się będzie w godzinach przedpołudniowych.

Egzamin wstępny do pierwszej klasy gimn. odbędzie się z końcem czerwca. Kistryn.

Kurjer ekonomiczny.

* Statystyka produkcji hut żelaznych Szwecji wykazuje znaczny spadek ich wytwórczości zarówno w dziale surówki i stali, jak wytworów walcowanych i kutych. W b. znacznym stopniu spadł wywóz za granicę. Jednocześnie zmniejszył się przywóz surówki i żelastwa.

PODATEK MAJATKOWY.

Z końcem b. m. upływa termin płatności nowej raty podatku majątkowego w wysokości połowy pozostałej części. Po upływie tego terminu, władze skarbowe przystąpią do przymusowego ściągnięcia nieuiszczonych należności z tytułu raty płatnej w maju oraz poprzednich załości.

NADESLANE.

Tylko kilka dni!

W Teatrze „Bagatela“ ul. Rejtana
Wielka Rewja-Jazz-Band
z udziałem Melodysty, Karasińskiego, Katuszka, oraz tańców Excent-Modern. Marjon i Salvano —
Początek o godz. 8 wiecz.
1920

Kurjer Radjowy

PROGRAM RADJOKONCERTÓW na dziś:

Warszawa (480). Godz. 19.40. Komunikat rolniczy. — Godz. 20. Odczyt p. t.: „Oświata w Polsce porównawczej“ — wygłosi prof. H. Mościcki.
Budapeszt (560). Godz. 20.30. Wieczór poświęcony Turan'owi z udziałem prof. uniwersytetu i chóru.
Monachjum (435). Godz. 19. Wesoła opera Gassmanna.
Paryż (1750). Godz. 21.30. Radjokonzert.
Wiedeń (531). Godz. 20. Sto lat wesołej muzyki wiedeńskiej.
Podstawki do lamp bezpojemnościowe, odbiór 100 procent lepszy, do nabycia w firmie: „Kinofot“, —
Lwów, ul. Trzeciego Maja 11 A.

Z WYSTAWY RADJOWEJ.

Komitet pierwszej Wystawy Radjowej w Warszawie komunikuje, że termin otwarcia, został z powodu ostatnich wydarzeń przesunięty o kilka dni. Sale Szkoły Podchorążych przeznaczone na teren Wystawy pozostały nietknięte. Władze wojskowe okazują Komitetowi wydatne poparcie. Jedną z nowych atrakcyj jest model pancernika, skonstruowany przez znanego radiotechnika por. Wasia. Model porusza się na wodzie, kierowany falami eteru. — Ciekawy ten eksperyment, demonstrowany będzie na stawie Łazienkowskim.

ZAKAZ BUDOWANIA NOWYCH STACJI NADAWCZYCH W STANACH ZJEDN. A. P.

Dotychczas nie czyniono w Ameryce żadnych ograniczeń towarzystwom, które ubiegały się o prawo broadcastingów. Dzięki temu, ilość stacji nadawczych w Stanach Zjednoczonych dosięgła 698. Długość fal, na których pracują, waha się od 205 do 575 m. Na terenie jednego tylko miasta Nowy-Jork funkcjonuje 18 broadcastingów, na terenie stanu New-York — 44. Obecnie fale wyczerpały się już na tyle, że każda nowa stacja nadawcza, psuje odbiór produkcji dawnych stacji. Z tego powodu ministerstwo handlu ogłosiło, że pozwoleń na nowe radjostacje wydawać już nie będzie.

GIELDA LWOWSKA.

Na wczorajszym (25 bm.) zebraniu kupowano licznie Bank Hipoteczny (lekko zwykły) Oikosi i Gazolinę. Poszukiwano zaś przy zupełnym braku towaru akcje Polskiej Nafty. Poza to mniejsze transakcje w B. Przemysłowym. Trespach i Chodorowie. Akcje handlowe tudzież papiery procentowe bez zainteresowania. Tendencja utrzymana. Usposobienie cokolwiek żywsze.

Kotowane: Hipoteczny 0.51, 0.52, 0.53; Przemysłowy: 0.08, 0.09; Chodorów 55, 56; Gazolina 1.40, 1.50, 1.55; Oikos 0.95, 0.90, 1, 1.05; Tresp 2.95.

OBROTY PRYWATNE.

Wczoraj do godz. 15-tej tendencja chwiejna, lekkozwykła. Później nastąpiła zniżka o 16 do 18 punktów. Obroty średnie.

Dolary amer. 11.28 — 11.32; dol. kanad. 11.15 — 11.20; kor. czeskie 0.26 — 0.26 i pół; franki franc. 0.30 i pół — 0.31 i pół; franki szwajc. 1.70 — 1.72; funty szterl. 47 — 48.

Złoto: 20 kor. 40 — 41; 20 frk. 37.60 — 38; 20 mrk. 36 — 37; 10 rubli 54.80 — 55.20.

Srebro: kor. austr. 0.82 — 0.85; 5 kor. austr. 4.30 — 4.50; flor. austr. 2.15 — 2.25; ruble 3.40 — 4.60; kop. za rubel 1.70 — 1.80.

GIELDA ZBOŻOWA.

Podaż bardzo obfita, w szczególności w hreczce, życie i owsie poprzedniego gatunku. Ceny żyta i owsa nieco słabsze. Hreczka silnie spadła w cenie. Tendencja dla pszenicy ustalona, pozatem zniżkowa. Usposobienie ożywione.

Pszenica krajowa biała 53.50 — 54.50; Pszenica krajowa czerwona 57 — 58; Żyto małopolskie 32 — 33; Jęczmień małopolski pastewny 25 — 26; Owies małopolski 34.25 — 35.25. Ceny szacunkowe.

§ 19.

W sprawie końskiego mięsa.

Na podstawie § 19 ustawy prasowej, proszę o umieszczenie w najbliższym, lub drugim z rzędu nrze „Kurjera Lwowskiego“ następującego sprostowania artykułu p. t. „Wyjaśnienie w sprawie kielbasy z końskiego mięsa“, umieszczonego na stronie 9 nr 108 „Kurjera Lwowskiego“ z 13 maja 1926 r.:

„Nieprawdą jest, jakoby jako dostawca mięsa dla 19 pp. we Lwowie dostarczył temuż pułkowi 6 kwietnia b. r. nieświeżego mięsa, które mi zostało zwrócone i nieprawdą jest, jakoby 3 kwietnia b. r., czy też któregośkolwiek innego dnia dostarczył temuż pułkowi kielbasy z końskiego mięsa, tylko okraszanej tłuszczem wieprzowym, natomiast prawdą jest, że dostarczam 19 pp. zawsze tylko świeże mięso i kielbasę i nigdy nie zostało mi ani mięso ani kielbasa odrzucona, a badanie Akademii weterynaryjnej we Lwowie (orzeczenie z 14 maja 1926. L. 593/26) i Laboratorium chemicznego miasta Lwowa (orzeczenie z 8 maja 1926 r. L. 1916), wykazało brak jakiegokolwiek choćby śladu mięsa końskiego w dostarczonej przeze mnie kielbasie“. Z poważaniem Józef Nowak, we Lwowie, ul. Piękarska 24.

KURJER SPORTOWY.

DRUŻYNY KRAKOWSKIE WE LWOWIE.

Gościna drużyn krakowskich — Makkabi i Wisły, przyniosły zwycięstwo drużyn lwowskich nad gośćmi. Poziom gry wykazał zupełną równorzędność klas i stwierdził bezsensowność, częstą popełnianą przez prasę krakowską, wyciągającą z jednego wygranego meczu nie logiczne wnioski. O hegemonji piłki krakowskiej obecnie niema mowy.

POGOŃ - WISŁA 3:1 (2:0) i 1:1 (0:0).

Pierwszy mecz przynosił nadzwyczaj ciekawą i żywą grę. Tempo gry jest niemal żywiołowe. Pogoń zdobywa w 2 pierwszych minutach gry 2 bramki ze strzałów Wacka Kuchara. Potem wzajemne, częste ataki kończą się na aucie lub stają się lupem bramkarzy. Wisła zadziwia słabością ataku, który nie może zdobyć się na zdecydowany strzał. W drugiej połowie gry Bacz zdobywa z karnego 3-cią bramkę, a Reyman pod sam koniec meczu uzyskuje punkt honorowy dla Wisły. Sędziował kpt. Picheta.

W drugim dniu Pogoń gra znacznie słabiej, niż poprzednio i Wisła jest lepsza. Atak Pogoni jest zupełnie inny, niż poprzednio. Strzela jedynie i chętnie dr. Barbień, ale Łukiewicza na bramce Wisły nie można zmusić do kapitulacji. Reyman zdobywa w 16 min. bramkę dla Wisły dalekim strzałem, Lachowicz mógł obronić, lecz — zdaje się — oślepił się słońcem, nie ruszył się z miejsca. Pogoń na gwałt chce wyrównać, pracuje solidnie i wreszcie Bacz z rzutu karnego zdobywa udragnionego gola.

Sędzia, por. Szyba, nie powinien był usuwać z boiska Balzera, względnie usunąć więcej graczy.

MAKKABI - HASMONEA 2:1 (0:0).

Zwycięstwo Makkabi, która grała znacznie lepiej, niż na meczu sobotnim, było zasłużone. Bramki dla zwycięzców, strzelili King i Goldfluss, a dla Hasmonei — Steuerman, z którym prócz tego sędzia p. Porder miał wiele kłopotów.

CZARNI - TEAM SPARTY I HASMONEI 4:1 (3:1).

Zwycięstwo Czarnych było zasłużone. Czarni mieli nad Teamem, w którym grało 3 graczy z Hasmonei a 8 Spartan, znaczną przewagę. Szczęśliwymi strzelcami u Czarnych byli: Chmielowski (2 bramki), Kopeć IV i Sawka. Dla Teamu strzelił bramkę Pilat.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE WE LWOWIE.

AZS lwowski, zamiast urządzić odwołany już raz trójbój lekkoatletyczny — „urządził“ bieg sztafetowy 4x1500 mtr. Bieg ten nie odbył się w tej prostej przyrozie, że na starcie stawili się tylko... drużyna Pogoni. Urządzający skompromitowali się zupełnie i nie potrafili odpowiedzieć na pytanie, pogoń urządzić zawody, których sami nie są w stanie obesać. „Bieg sztafetowy“ zamienił się na zwykły bieg 1500 mtr., w którym Sawaryn (Pogoń) przychodzi pierwszy w czasie 4 min. 30 sek. przed Jurem (Pogoń). Trzeci inż. Rzepcecki (Pogoń).

NOWY REKORD ŚWIATOWY NURMIEGO.

Na zawodach międzynarodowych w Berlinie, urządzonych przez Charlottenburg, ustanowił Paavo Nurmi nowy rekord światowy w biegu na 3.000 mtr. — czasem 8 min. 25.4 sek. Poza to ustanowiono dwa rekordy niemieckie: na 1.500 mtr. — dr. Pelzter w czasie 3 min. 58.6 sek., w biegu 200 mtr. z płotkami Trossbach 26.4 sek. Paavo Nurmi znajduje się więc w normalnej swej formie.

MISTRZOSTWA MŁODZIKÓW WOZLA.

Do mistrzostw młodzików WOZLA zgłosiło się 228 lekkoatletów. Ta ilość zgłoszeń jest już rekordem sama dla siebie. Wyniki stoją w prawdziwie wysokim poziomie.

Przedbiegi na 100 mtr. Na starcie 48 zawodników. Przedbiegów 8, 4 międzybiegi. Czas najlepszy w międzybiegach uzyskuje Mentrak (Warszawianka) 11.6 sek. Reszta powyżej 12 sek.

Bieg 1.500 mtr. Na starcie 22 biegaczy. Pierwszy przychodzi de Virion (AZS) 4 min. 24 sek. (czas bardzo dobry), drugi Lewicki (AZS) 4 min. 27 sek.

Przedbiegi na 60 mtr. pań wygrywa w najlepszym czasie Warecka (Warszawianka) 8.8 sek. Inne po 9 sekund.

MIEJSKI TEATR WIELKI

Początek przedstawień o godz. 7:30
Środa 26 maja 1926.

Gościnnie wystę
Kazimierza Junoszy-Stępowskiego

Żywa maska

(„Henryk IV“)

Tragedja w 3-ach aktach Ludwika Pirandello. — Przekład Leona Chrzanowskiego.

OSOBY:

...Henryk IV	Junosza-Stępowski
Hr. Matylda Spina	Leonja Barwińska
Rita, jej córka	Zofja Barwińska
Młody markiz K. Noll	Peliński
Baron Tytus Belcredi	Kwiatkowski
Dr. Dionizy Genoni	Czaki
Arjald (Franco)	Relski
Landolf (Lolo)	Milski
Orduf (Momo)	Czaszka
Bertoid (Fino)	Rzęcki
Stary służący Jan	Neuman
Dwóch pacholców w kostjumach	

Reżyser: Artur Kwiatkowski.

TEATR NOWOŚCI.

Początek o godz. 7:30.

Środa 26 maja 1926.

Gościnnie wystę Heleny Miłowskiej.

ORŁÓW

Operetka w 3-ach aktach Ernesta Marischki i Brunona Granichstaedtena. — Muzyka Brunona Granichstaedtena. Przekład Juljana Tuwima.

OSOBY:

Nadja Nadjakowska	Miłowska
John Walsh, fabrykant samochodów	Bojanowski
Jolly Jefferson, spółnik Harry przyjaciele	Tatrzanski
Fred i Walsha	Szmidt
Redbrock, reporter Escabonier, impresario	Stanek
Brown, detektyw	Hilsenrath
Stepanow, urzęd. polic.	Bykowski
John, służący Walsha	Cirin
Jessie, pokojówka Nadji	Szymański
Bileter	Fried
Partner	Zelichowska
Honter, majster fabrycz.	Kowalski
Dolly Markanks, urzęd. w fabryce Walsha	Faliszewski
Aleksander Doroszyński mechanik	Kopczyński
	Rapacka
	Kuligowski

Reżyser: Filip Kuligowski.

Zapisujcie się do Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

Zawiadamiam, że z dniem dzisiejszym
 przeniosłam mój bogato zaopatrzonej skład towarów białatnych z ulicy Skarbkowskiej 23 na Jagiellońska 2. Dziękując najuprzejmiej za łask. dotychczasowe względy, proszę o takowe i nadal.
 Z szacunkiem
 T. Fuhrman.

INSERUJECIE
 w
Kurjerze Lwowskim!

PIEGI usuwa szybko i niezawodnie tylko prawdziwa
 Dra Stenzla
BENIGNINA
 do nabycia w aptekach i perfumerjach.
 Poczta wysyła Aptaka MARJACKA we Lwowie.

ROWERY, GRAMOFONY I MASZYNY DO SZYCIA
 przyjmuje do naprawy po cenach niskich
JAKÓB ROSENMANN, LWOW AKADEMICKA 26.
 Zlecenia z prowincji uskutecznią się odwrotnie.
 Telefon 19-61. 1445

ZAKŁADY GRAFICZNE
A. HEGEDÜS
 Sp. z ogr. odpow.
LWÓW, ul. Św. MICHAŁA 4.
 (boczna Kościuszki).
 wykonują pierwszorzędnie: AKCJE, ETYKIETY, SYGNATURY, PAPIERY WARTOŚCIOWE, PLAKATY, REKLAMY, NUTY, DYPLOMY, nadto WYROBY LITOGRAFICZNE TŁOCZONE, oraz wszelkie roboty w zakresie ARTYSTYCZNEJ LITOGRAFII WCHODZĄCE.
 TELEFON: 19-14.

MAGISTRAT MIASTA ŚNIATYNA
 L. 4088/26.
 Śniatyn, dnia 12 maja 1926.
 Magistrat miasta Śniatyna ogłasza niniejszym
Konkurs
 na budowniczego miejskiego.
Warunki
 Pobory X względnie IX kategorii urzędników państwowych ze wszystkimi dodatkami, oraz dodatkiem komunalnym i prawem awansu, 2 morgi pola do własnego użytku i wolna praktyka prywatna w zawodzie budowlanym.
 Po roku nienagannej służby może nastąpić stabilizacja.
Do podania dołączyć należy:
 1. Świadectwo ukończonych studiów technicznych w dziale architektury budowlanej lub ogólnej inżynierii, przyczem pożądane jest poza temi studjami uprawnienie autoryzowanego geometry. 2. Metrykę urodzenia. 3. Świadectwo zdrowia i 4. krótkie curriculum vitae.
 Termin wnoszenia podań do dnia 15 czerwca 1926.
 Za Magistrat miasta Śniatyna
 L. S. Kierownik Zarządu miasta: Michał Niemczewski w. r.

Najsilniejsze bóle głowy usuwa.
PROSZEK OD BÓLU GŁOWY DLA DOROSŁYCH
 mak fabr.
KOWALSKINA
 LABOR. CHEM.-FARMAC.
AP. KOWALSKI
 W WARSZAWIE

WSZECHŚWIATOWO ZNANY
krem CAZIMI
METAMORPHOSA

JEDYNIĘ UZNANY PRZEZ KOBIETY CAŁEGO ŚWIATA
 NIEZAPRZECZENIE RADYKALNIE USUWA PIEGI, WĄGRY, PLAMY, OGORZELIZNĘ, ZMARSZCZKI I INNE BRAKI CERY.
 Do nabycia we wszystkich perfumerjach, aptekach i składach aptecznych.

Tel. 19-61. Detalicznie **ROWERY** Tel. 19-61 Hurtownie
WAFENRAD PUCHA i inne części zapasowe do różnych systemów, RAKIETY tenisowe, piłki itp. PIŁKI nożne, buty szpiczki, oszczepy itp. Poleca najtaniej
Jakób Rosenman,
LWÓW, Akademicka 26
 Własny warsztat reperacyjny. Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotnie. 1808

ŻARÓWKI najlepsze
 i wszelkie materiały instalacyjne najkorzystniej sprzedaje firma
Henryk Sonnenschein, Lwów
 Sienkiewicza I. 8, róg Lindego. 1816

Jan Bujak
 Specjalny Magazyn Aparatów Fotograficznych
Lwów, Kopernka 41.
 Telefon 18-34.
 wysyłka na prowincję.

„Newego” M. Brendel
 Zakład dla czyszczenia brudnych ścian i sufitów malowanych i tapetowanych drogą suchą, Jagiellońska 18. Telefon 36-51.

6. N. 35 u./26/3.
UCHWAŁA.
 Nad majątkiem Tadeusza Mikulskiego — Księgarnia, skład nut i antykwarnia — w Katowicach, ul. Marjocka 2, zarządza się z dniem 4 maja 1926 r. nadzór sądowy, celem uniknięcia upadłości na przeciąg 3 miesięcy.
 Osobą nadzoru mianuje się Jana Jeża w Katowicach ul. Gliwicka 2.
Uzasadnienie.
 Trudności płatnicze, w które popadła firma, powstały wskutek ogólnego kryzysu gospodarczego, który znacznie zmniejszył obroty księgarń i składów papierów. Ponieważ według przedłożonego bilansu zbadanego przez zaprzysiężonego rewizora ksiąg aktywa firmy przewyższają znacznie jej pasywa przeto są widoki, że niewypłacalność firmy może być usunięta w razie poprawy stosunków gospodarczych lub, że niewypłacalność firmy może być usunięta w razie poprawy stosunków gospodarczych lub, że układem z wierzycielami firma będzie mogła zapobiedz upadłości.
 Wobec tego zarządzenie nadzoru jest uzasadnionem § 1, rozp. z dnia 1 grudnia 1926 r.
 Katowice, dnia 11 kwietnia 1926 r.
 Sąd powiatowy podpis nieczytelny.
 Wypisano:
 Katowice, dnia 14 maja 1926 r.
 L. S. Podpis nieczytelny.
 St. Sekretarz Sądu Powiatowego.

DYREKCYJA KOLEI PAŃSTWOWYCH WE LWOWIE
 ogłasza w „Gazecie Lwowskiej” Nr. 115, z dnia 23 maja br., przetarg na pomalowanie mostów.
 1907

DROBNE OGŁOSZENIA

<p>Różne. BIEDNA WIDOWA powspółpracownikowi miejskim, bez zaopatrzenia, ciężko chora, uprasza o łask. datki pod M. W. do Adm. K. L. 1836 b</p> <p>SKLEP do wynajęcia. Zgłoszenia: Stanisław Abl, Legionów 11. 1/65</p> <p>UNIEWAŻNIAM skradzioną kartę nadliczbową na nazwisko Lewczak Franciszek, Wolanka. 1910</p> <p>KASETY na srebro wykonuje introligator Kuczański, Ormiańska 27. 1875</p> <p>ARTYSTYCZNA pracownia abażurów, Pańska 6, poleca się. 1885</p> <p>STARANNIE i tanio przepisuje na maszynie. Zgłoszenia do adm. „Kurjera Lw.” pod „Szybkość”. 1334-5</p>	<p>MAGLE najnowszej konstrukcji na siłę ręczną i elektryczną sprzedaje fabryka magli B. Kapczyńskiego, Lublin, Przemysłowa 10. Ceny przystępne. 1908</p> <p>Posady i prace.</p> <p>TAPICER-dekorator z Warszawy, posiadający chlubne świadectwa robi tanio i dobrze otomany, materace, różne garnitury mebli. Może wyjechać na prowincję. Adres: Lwów, ul. Krzywa 6 oficyny. T. Głębocki, Nr. tel. 26 62. 1823</p> <p>STARSZA osoba poszukuje początkujących lekcji języka francuskiego i gry na fortepianie, w miejscu lub na wyjazd. Łaskawe zgłoszenia do adm. „Kurjera Lw.” pod „Skromne warunki”. 1917</p>	<p>EMERYTOWANY urzędnik państwowy poszukuje zajęcia. Wynagrodzenie wedle umowy. Adres: Administracja Kurjera Lwowskiego dla „Emeryta 555”. 1834-a</p> <p>STENOTYPISTKA znająca języki: niemiecki, rosyjski, francuski, angielski poszukuje posady. Może udzielać lekcji języków i stenografii. Lwów ul. Krzywa 6. Oficyny. G. Głębocka Nr. tel. 26-62. 1824</p> <p>INTELEKTUALNA, pełna życia młoda panna wyjeżdża jako towarzyszką, lektorka sekretarka, do dzieci lub tp. Zgłoszenia do Administracji Kurjera Lwowskiego pod „Kulturalna”. 1766-29</p> <p>MALŻENSTWO bezdzietne poszukuje posady dozorców. Zgłoszenia do adm. „Kurjera Lw.” pod „Bezdzietne”. 1915</p>	<p>DŁUGOLETNI solycytator adwokacko-notarialny zdolny maszynista, rutynowany tabularzysta spadkowiec, poszukuje natychmiast posady, Józef Łuczka, Delatyn. 1906</p> <p>TRZYSTA złotych i więcej mogą zarobić zdolni agenci we wszystkich miastach Rzeczypospolitej, przy sprzedaży rzadkiego i poszukiwanego artykułu. Zgłoszenia, do których załączyć 2 złote, jako koszt próbek i porto kierować do firmy Reprezentacje firm krajowych i zagranicznych J. Maksallion S. A. Częstochowa. 1911</p> <p>INT. starsza pannawiedzie na posadę do dzieci. Umie szyć. Zgł. Adm. pod „dzieci”.</p> <p>INT. starsza panna zajmie się gospodarstwem domowym Umie gotować, szyc. Na wyjazd. Zgłoszenie Adm pod „wyjazd”. 1912</p>	<p>Matrymonialne. WIDOWA po starszym urzędniku, poślubi uczciwego starszego (do 65 lat) urzędnika. Zgłosz. admin. „Kurjera Lw.” „Oszczędne” 1916</p> <p>Kupno i sprzedaż. FORTEPIAN światowej sławy, krótki, piękny, sprzedam okazjnie. Gotówka. Kopernka 26, parter. Oficyny, Skleniarski, 1870</p> <p>ŚWIETNE opaski biodrowe od 11 zł, biustonosze po 3 zł. Małgorzata, Batorego 34, II. p. 1891</p> <p>DARCELE słoneczne obok tramwaju; oddalone od realności ul. Zofii 9. kilka nacięć kroków do sprzedaży. Zgłoszenia Stanisław Abl Lwów Legionów 11. 1764</p>	<p>FORTEPIANY, pianina, flis-harmonie za różne ceny pierwszorzędnych fabryk, używane zawsze na składzie. Sprzedaje, kupuje, zamienia za gotówkę. Hanak Pańska 21.</p> <p>WILLA o 7 pokojach z przynależnościami, pełny komfort, piękny ogród morgowy wraz z parcelą budowlaną, o 2 frontach na warunkach korzystnych do sprzedania. Oferty pod „Willa” we Lwowie do administracji „Kurjera Lw.”. 1723-11</p> <p>Nauka i wychowanie. STENOGRAFJI wyucza listownie Instytut Stenograficzny, Warszawa, Krucza 26. Żądajcie bezpłatnych prospektów. 1351</p>
---	---	--	---	--	---

Ważne ogłoszeń: Za wiersz milimetry: Zwyczajny za tekstem 12 gr, Nadesłane i nekrologja 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenia zagraniczne o 50% drożej.